

ISSN 1304-6608

GEÇMİŞTEN GÜNÜMÜZE

DENİZLİ

Yerel Tarih ve Kültür Dergisi

Sayı: 48 (Ocak-Nisan 2016)

DOSYA KONUSU: Eğitimin Öncüleri

CAFER SADIK ABALIOĞLU
EĞİTİM VE KÜLTÜR VAKFI

BENİM NÂÇİZ
VÜCUDUM ELBET
BİR GÜN TOPRAK
OLACAKTIR, AMA
TÜRKİYE
CUMHURİYETİ
İLELEBET PAYIDAR
KALACAKTIR...

GEÇMİŞTEN
GÜNÜMÜZE
DENİZLİ
DERGİSİ

ÖĞRENCİLERİMİZE
BURLAR

SOSYAL
ETKİNLİKLER ve
GEZİLER

EĞİTİM ve KURLAR

SANATA DESTEK ve
DOĞAYA SAYGI

CAFER SADIK ABALIOĞLU
EĞİTİM VE KÜLTÜR VAKFI

Geçmişten Günümüze
DENİZLİ

CAFER SADIK ABALIOĞLU
EĞİTİM VE KÜLTÜR VAKFI

ADINA İMTİYAZ SAHİBİ
M. Ali Abalıoğlu

GENEL YAYIN YÖNETMENİ
Ömer Gökmen

YAYIN DANIŞMANI
Prof. Dr. Önder Göçgün

EDİTÖR
Prof. Dr. Süleyman İnan

YAYIN KURULU
Önder Göçgün
Ömer Gökmen
Süleyman İnan
Metin Türkteş
Şerif Kutludağ
Faruk Inceoğlu

KOORDİNATÖR
M. Ercüment Erdem

KURUMSAL İLETİŞİM
Sema Yılmaztürk

TASARIM - UYGULAMA
MacArt Tasarım
Grafik •Fotograf •Web

BASKI
Ata Matbaacılık
ve Tuh. San. Tic. Ltd. Şti.

Adatepe mh. 3/19 Sk. No:11 Buca Ege Giyim
Organize Sanayi Bölgesi Buca / İzmir
Tel: 0232 440 80 80

BASIM TARİHİ

İLETİŞİM
Sümer Mahallesi
Çal Caddesi No: 116
Denizli
Tel : 0 258 268 28 50
Fax : 0 258 268 28 55
www.csavakfi.org.tr

YAYIN TÜRÜ
Yerel süreli
Dört aylık yerel tarih ve kültür dergisi

<http://dergi.csavakfi.org.tr>

Yazılar, yazarların yasal sorumluluğu altındadır. Yayınlanmak üzere gönderilen yazılar iade edilmez. Dergide yayımlanan yazı ve görsel materyallerin tamamının veya bir kısmının yeniden yayımlanması için izin gerekmektedir. Kaynak göstermeden alınamaz ve çoğaltılamaz.

Dergi ücretsizdir.

EDİTÖRDEN

İlahi kelim, “oku!” (ikra) emriyle başlar.

Hız. Ali, öğretene köle olmaktan bahseden sözleriyle mest eder.

Fatih Sultan Mehmet, hocasına saygıyı hükümdarlığı tercih eder.

Gazi Mustafa Kemal, her işi eğitimle ilişkilendirir.

Başka söze hacet yok.

Biz aracıyız.

Okul yaptıranlar gibi...

Bu sayımız Denizli’de okul yaptıranlarla ilgili.

Dedik ya, biz dergi olarak, sadece aracıyız.

Onlara minnetimiz çok.

Baki selam efendim.

Süleyman İnan

İÇİNDEKİLER

3 DENİZLİ’DE EĞİTİMİN ÖNCÜLERİ

4 AHMET NAZİF ZORLU

7 EĞİTİMİN ÖNCÜLERİNDEN KARELER

8 KADİR KAMEROĞLU

10 ORHAN ABALIOĞLU

12 CENGİZ BEKTAŞ

14 ATASAY KAMER

16 MUSTAFA KAYNAK

18 ALİ ABALIOĞLU

20 İSMET ABALIOĞLU

22 NERMİN ÜLKÜ - ZÜMRÜT ERİKOĞLU

24 HÜSEYİN ERİKOĞLU

26 AHMET GALİP PARALI

28 HULUSİ KULAKLI

31 SOLUKLANMA (ŞİİR)

32 SEYFİ BAŞER

34 ALBÜM

37 EĞİTİM KURUMU YAPTIRAN HAYIRSEVERLER

Değerli okuyucular,

Dergimizin bu sayısında Denizli’de üç ve daha fazla sayıda okul yaptırarak eğitim kahramanı olan hayırsever hemşehrilerimizi sizlerle buluşturuyoruz, onlarla yaptığımız toplantıda ve röportajlarda paylaştıkları görüşlerini sizlere sunuyoruz.

Bugün, bu toplantının kahramanları ve davet edemediğimiz 150’den fazla hayırsever hemşehrimiz, çok büyük maddi fedakarlıklarla ülkemizin çağdaş ülkeler seviyesini yakalaması ve gelişmesi için ihtiyacı olan okulları gönüllü olarak yaptırmışlardır. Bu kahramanlarımız içinde 10 okul yaptıran aileler vardır. Bu ne müthiş bir coşkudur ve ne tükenmez bir heyecandır ki, yapılan her bir eser bir yenisini teşvik etmekte, hızla artan nüfusumuzun eğitim ihtiyacı onları yeni okullar yapmak konusunda motive etmektedir.

Biliyoruz ki; hayırseverlerin yaptırdığı 200’ün üzerindeki rekor sayıdaki okul, şehrimizi ülkemizde çok önemli bir konuma getirmektedir. Gerek okul yaptırarak, gerekse güzel geleneklerimizden imece usulü ile derslikler yaparak okul yapımına katkı sağlayan tüm hayırseverlerimizi baş tacı ediyor, kutluyor, alkışlıyoruz.

Bizler Abaloğlu Ailesi olarak; okul yapmanın yanı sıra, ailemizin ülkemiz meselelerine olan duyarlılığı ile sosyal sorumluluk anlayışımız çerçevesinde Doçev- Doğa ve Çevre Vakfı ile doğaya ve çevreye, Cafer Sadık Abaloğlu Eğitim ve Kültür Vakfı ve Zaferiye Abaloğlu Bilim ve Sanat Merkezi ile çocuklarımızın ve gençlerimizin kişisel gelişimine yönelik ulusal ve uluslararası alanlarda çalışmalar yapmaktayız.

Ayrıca düzenlediğimiz etkinlikler ve projelerle şehrimizin kültür ve sanat hayatına da katkı sağladığımıza inanıyoruz. İnsan gücünün; bir ülkenin ekonomisinin, kültürünün ve sanatının gelişmesi için çok önemli olduğuna, bu sebeple de ülkemizin gelişmesindeki en önemli bileşen olan insana yatırım yapmanın önemine inanıyoruz.

Bu çalışmalarımız gönüllülerimizin özverili katkıları sayesinde daha değerli olmaktadır. Gerçekten gönüllülük biz Türklerin çok önemli hasletlerindendir. Dergimizin bu sayısında maddi katkılarıyla okul yaptıran gönüllülerimizi tanıtıyoruz. Bunun dışında da insanlarımız; tecrübelerini, bilgilerini, enerjilerini ve zamanlarını hiçbir karşılık beklemeden, fedakârca diğer insanlarla paylaşmakta hiç tereddüt etmemektedir. Bu paylaşım insanımızın ve toplumumuzun gelişmesine büyük bir katkı sağlamaktadır.

Vakıflarımızın ve bilim merkezimizin çalışmalarında, Pamukkale Üniversitesi’nin değerli akademisyenleri ile diğer değerli hocalarımız; kendi bilgi birikimlerini, eğitimde fırsat eşitliği yakalayamamış çocuklarımızla paylaşmakta, bilim ve sanat alanlarında ilgi ve yeteneklerini keşfedecek, farkındalık oluşturacak çalışmalar yapmaktadırlar.

Keza “Geçmişten Günümüze Denizli” isimli yerel tarih ve kültür dergimiz de yayın kurulumuzun ve yazarlarımızın gönüllü destekleri sayesinde yayınlanmakta, şehrimiz kültürünün gelecek kuşaklara aktarılmasını sağlamaktadır.

Yine; çoğunluğu Pamukkale Üniversitesi öğrencisi olan ve sosyal sorumluluk bilincine sahip gençlerimiz, eğitimde fırsat eşitliği yakalayamamış çocuklarımızın kendilerine ve topluma daha yararlı birey olabilmelerini sağlamak amacıyla gönüllü olarak katkı yapmakta, bunun coşkusuyla yaşamaktadırlar.

Ayrıca Er-Bakır Fen Lisesini yaptırmaya karar verdiğimizde Milli Eğitim’de hazırlanmış tip proje yoktu. Bu okul için bize düz bir okulun projesini adapte etmeyi önermişlerdi. Fakat , bizim daha özel bir proje yapmak gerekir düşüncesiyle görüştüğümüz Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi önceki Başkanlarından Prof. Orhan Şahinler, Er-Bakır Fen Lisemizin bu güzel projesini gönüllü olarak yaptı.

Ülkemizin yetiştirdiği değerli ressamlardan dostumuz Prof. Dr. Mustafa Pilevneli Hocamız da bizlerin eğitim konusundaki coşkumuza katılarak, gönüllü olarak Dentaş Özel Eğitim Uygulama Merkezini için bir sanat eseri meydana getirmeyi arzu etti. Pamukkale Üniversitesi Güzel Sanatlar Resim-İş Eğitimi Bölümü akademisyen ve öğrencisi gönüllülerimizle birlikte çalışmalarını sürdürüyor.

Onlara ve isimlerini sayamadığım diğer pek çok gönüllümüze ülkemize katkılarından ve bize verdikleri güçten dolayı teşekkür ediyor, şükranlarımı sunuyorum.

Ali Abaloğlu

Denizli'de Eğitimin Öncüleri

Değerli Okurlarımız,

Bu sayımızda sizleri, Denizli'de Eğitimin Öncüleri olarak kabul edilebilecek, okullar yaptıran hayırsever aileler ile buluşturuyoruz. Ulvi bir görev üstlenen bu kişiler tarafından yaptırılıp Milli Eğitime bağışlanan okullar açısından Türkiye geneline baktığımızda, Denizli'nin üst sıralarda yer aldığını görmekteyiz. Bu gurur duyulacak tablo, ne kadar şanslı olduğumuzun da bir göstergesidir.

Hayırsever aileleri genç nesle tanıtmak ve örnek olmalarını amaçlayarak; Milli Eğitim Müdürlüğü'nden aldığımız listelerde yazılı olan hayırseverlerimizin isimlerini burada sizlerle paylaştık. Bu tarihten sonra protokol yapan fakat bu listede yer almayan hayırseverlerimizi de eğitime katkılarından dolayı kutluyor, kendilerine şükranlarımızı sunuyoruz.

Şehrimize üç ve daha fazla sayıda okul yaptıran hayırseverlerimizle 17 Şubat 2016 tarihinde Cafer Sadık Abaloğlu Eğitim ve Kültür Vakfı'nda gerçekleştirdiğimiz toplantıya; Vakfın Yönetim Kurulu Başkanı Ali Abaloğlu, Başkan Yardımcısı İsmet Abaloğlu, Üye Zümrüt Erikoğlu ve Nermin Ülkü hem ev sahibi hem de konuşmacı olarak katıldılar. Dergimizin Editörü Prof. Dr. Süleyman İnan'ın moderatörlüğünü yaptığı toplantıda, Dr. Metin Türkteş ve Öğr. Gör. Şerif Kutludağ Yayın Kurulunu temsil ettiler. Toplantıya katılan (alfabetik sırayla) Alaattin Kameroğlu, Atasay Kamer, Cengiz Bektaş, Erman Erikoğlu, Hulusi Kulaklı, Hüseyin Erikoğlu, Kadir Kameroğlu ve Mustafa Kaynak okul yaptıran hikâyelerini bizlerle paylaştılar. Yoğun programları sebebiyle toplantımıza katılamayan (alfabetik sırayla) Ahmet Galip Paralı, Ahmet Nazif

Zorlu, Orhan Abaloğlu ve Seyfi Başer ile ileriki tarihlerde yaptığımız görüşmelerde kendilerinin okul yaptıran hikâyelerini dinleme fırsatı elde ettik. Sayın Prof. Dr. Önder Göçgün'e katkılarından dolayı teşekkür ederiz.

Üç okul ve okul lojmanı yaptıran merhum Osman Nuri Yılmaz'ı ve vefat eden tüm hayırseverlerimizi rahmet ve saygıyla anıyoruz.

Üç okul yaptıran Milli Eğitime bağışlamış olan Sayın Ali Tunaboş ile sağlık sorunları nedeniyle görüşme imkanı olmadı. Kendisine acil şifalar diliyoruz.

Toplantıya katılan tüm katılımcılardan, okul yaptırmaya nasıl karar verdiklerini öğrendik ve temennilerini aldık.

ÖĞRENCİYİ OKULLARDA
KLASİK SİSTEMDE
YAZMAKTAN VE
OKUMAKTAN
KOPARMADAN;
ELEKTRONİK SİSTEME DE
GEÇMEMİZ GEREKTİĞİNE
İNANIYORUM.

AHMET NAZİF ZORLU

“Eğitim, eğitim, eğitim.
Eğitimsiz hiçbir şey olmuyor.”

Özgeçmiş

1944 yılında Denizli'nin Babadağ ilçesinde doğan Ahmet Zorlu, çalışma hayatına erken yaşlarda baba mesleği olan tekstille başladı. İş hayatının ilk yıllarında Trabzon'da açtığı mağazayla tekstil ticareti yapan Zorlu, 1970 yılında şirketin merkezini İstanbul'a taşıyarak Zorlu Holding'in temellerini attı. 1976 yılında ilk üretim şirketi olan Korteks'i kuran Ahmet Zorlu, tüm şirketleri 1990 yılında Zorlu Holding çatısı altında topladı. 1994 yılında Vestel markasını Zorlu Holding bünyesine katan Ahmet Zorlu, yeni iş alanlarının da yolunu açtı. Zorlu'nun tekstil sektörüyle başladığı girişimciliği; beyaz eşya, elektronik, gayrimenkul, enerji, metalurji, savunma gibi birçok farklı alanda faaliyet gösteren şirketlerle devam etti.

Sivil toplum kuruluşlarıyla da yakından ilgilenen Ahmet Zorlu, Dış Ekonomik İlişkiler Kurulu (DEİK) Yönetim Kurulu Üyesi, Türkiye Sanayiciler ve İş Adamları Derneği (TÜSİAD), Denizlililer Birliği Eğitim ve Kültür Vakfı (DENSİR), Babadağlı Sanayici ve İşadamları Derneği (BASİAD) ve Türkiye Ev Tekstili Sanayicileri ve İşadamları Derneği (TETSİAD) üyesi.

1999 yılında kurulan ve birçok öğrenciye burs veren, çok sayıda okul yaptıran Mehmet Zorlu Eğitim, Sağlık, Kültür ve Yardımlaşma Vakfı'nın da (MZV) kurucusu olan Ahmet Zorlu, sosyal sorumluluk çalışmalarını MZV aracılığıyla sürdürüyor.

Ahmet Zorlu, Türk iş dünyasının yurtdışındaki etkinliğini artırmayı hedefleyen sosyal çalışmalara da büyük önem veriyor. Zorlu, İspanya ve Türkiye arasındaki ilişkilerin geliştirilmesi ve güçlendirilmesinde gösterdiği katkılardan dolayı 2007 yılında İspanya Kralı I. Juan Carlos tarafından “İspanya Kraliyet Sivil Liyakat Nişanı” ile taltif edildi.

Ahmet Zorlu, evli ve üç çocuk babasıdır.

Okul yaptırmaya nasıl karar verdiniz, okulların adı nereden geliyor?

Tabii ki öncelikle şunu söyleyeyim. Eğitim, eğitim, eğitim. Eğitimsiz hiçbir şey olmuyor. Yani üzülerek söylemek istiyorum, Türkiye'miz son zamanlarda, zor günlerden geçiyor. Bunun altında yatan da yine eğitim. Burada kastettiğim

sadece okulda verilen eğitim değil. Her şeyi devletten ya da okuldan beklemeyelim, eğitimi aile bireyleri de verebilir. Tabii ki okumak, yazmak ve eğitim çok önemli. Açık ve net olarak konuşmam gerekirse ben Babadağ'da doğdum. O zaman için orada yalnız ilkokul vardı. Ortaokul için arkadaşlarımız Sarayköy'e Denizli'ye gidiyorlardı. Fakat ben yine de hem Babadağ'da doğduğum için hem de ailemden dolayı çok şanslı olduğumu düşünüyorum. Çünkü Babadağ önemli bir ticaret merkeziydi. Biz okumadık ama Babadağ'ın bu atmosferinde kendimizi ticarete hazırladık. Çekirdekten yetiştik. Tabi okusaydık daha iyi olurdu. Ben her zaman bunun eksikliğini hissettim. Lisanımız yoktu. Yurt dışına çıkacağımız zaman ne yapacağımızı, edeceğimizi bilemiyorduk. Çok şükür derdimi anlatacak kadar lisan öğrendim. Ama kendi ilçemde okul olsaydı, orada okusaydım, lisan öğrenseydim, belki mühendis olurum. Yani her şey olabilirdi. Onun için, benim içimde her zaman ukdedir eğitim.

Benim sıklıkla söylediğim başka bir şey daha var. “Eğitimsiz bir ülke hiçbir yere varamaz... Sanayisiz bir ülke, sanayisiz bir Türkiye düşünemiyorum. Bunu gerçekleştirmek de eğitimden geçiyor. Eğitimsiz hiçbir yere varmak mümkün değil. Tabi eğitim diyorum ama bu eğitimi de bilinçli bir şekilde vermek gerekiyor. Biz Vestel olarak dünyada ilk kez okullarda akıllı tahta projesini geliştirdik. Milli eğitim bunu uygulamaya karar verdi. Tablet ve akıllı tahta uygulamasının gelişmemize katkı sağlayacağına inanıyorum, bundan çok mutluyum. Bugün 460.000 adet akıllı tahtayı okullara kurduk, inanın başka bir ülkede benzeri yok. “Grup olarak bu işten para kazanmayacağız, bunu ülkemize bir hizmet olarak görüyoruz” dedik. Sonuçta şirket olarak bu işten zarar ettik. Ama ben diyorum ki helal-i hoş olsun. Çünkü bundan Türk çocukları, geleceğimizin teminatı çocuklarımız faydalanacak. Yeter ki bu ülkenin çocukları okusun eğitim görsün, dünya standartlarında bir ülke olalım.

Yurtdışına gittiğimizde görüyoruz, kıyaslayabiliyoruz. Biraz kalkınmaya başladık son yıllarda ama hem içerden hem dışarıdan hemen aşağı çekmeye başladılar. Fakat en kötüsü bunun içeriden de oluyor olması... Onun için hep “Eğitimsiz

bir yere gidilemez” diyorum. Batılılar, Avrupalılar bunu daha önce görmüşler ve çözmüşler. Fakat nedenini bilmiyorum ama biz buna çok önem vermemişiz. Bakın Boğaziçi Üniversitesi'ne Amerikalılar İstanbul'un en güzel yerine ta 1870'lerde o okulu yapmışlar. Peki, biz niye yapmadık?

Son zamanlarda Türkiye'nin değişimi, eğitimdeki gelişimle ilgili, bunu hissedebiliyoruz. Şimdilerde bakın binaların şekli bile değişmeye başladı. Bunları da kendi insanımız yapıyor, dışarıdan gelip de yapmadılar, kendi insanımız yaptı. Bu da ülkemiz için bir gelişme. Biz bunlara daha önce girseydik, daha fazla gelişirdik. Roma'ya bakın o kadar güzel ki. İstanbul ise bana göre dünyanın en güzel şehri, dünyada böylesi yok. Fakat etrafa bir bakın etraf gecekondu dolu. İstanbul'un yüzde 90'ı gecekondu dolu, hatta gecekondu daha berbat. Betonlaşmış, sırt sırta sırt sırta binalar, bunu da çözecek şey eğitim. Yine tekrarlıyorum eğitim, eğitim, eğitim. Eğitimsiz bir yere gitmemiz mümkün değil.

Türkiye'nin çeşitli yerlerinde okullar yaptırarak. Avcılar'da, Sakarya'da, Babadağ'da, Van'da okullar yaptırarak. Van'daki Kız Meslek Lisesi'ni deprem sonrası yaptırarak. Toplu açılış törenleri oldu. Açılışına gittim. O ortamı görünce eşime telefon ettim “O kadar güzel bir iş yapmışız ki” dedim. Bana göre 700 tane pırıl pırıl kız çocuğunun eğitim göreceği bu okul ile hayatımın en iyi yatırımını yapmışız, halen bile aklıma geldikçe duygulanırım. Eğer bizler o çocukları okutamazsak terör örgütlerinin eline düşer, onların elinde oyuncak olurlar. Bu bilince sahip olmamız lazım. Evlatlarımıza sahip çıkmamız, geleceğimiz olan gençlerimize sahip çıkmamız lazım. Eğitemediğimiz her genç, her insan atom bombasından farksızdır. İşte örnekleri, geliyor, 50-100 tane cana kıyabiliyor. Vahşet bu. İşte bunlar eğitememenin sonucu. Akşam televizyonda bir psikolog anlatıyor. Ailedeki geçimsizlik, sorunları çözilemeyen 6-7-8 tane çocuk. Çok çocuk olsun ama bunları eğitelim. “Kontrolsüz güç, güç değildir” derler. Üniversitelere konuşmacı olarak gidiyorum, üzülüyorum. Neye üzülüyorum biliyor musunuz? Görüyorum ki hocala-

ra karşı saygı azalmış, bir lakaytlık var, dejenerasyon var. Eskiden hocalar ders çalışmayan öğrencinin ailesine giderdi. Benim hocam da evimize gelir, aileme ders çalışmadığımı söyler, 'kulağını çekin' derdi.

Bu rahatlık başka yerlere de sirayet etmiş. Annem adına Avcılarda bir meslek lisesi yaptırdım. İyi de bir okul binası oldu. 10-12 sene önce bir gün 'gideyim bakayım okul ne alemde bir ihtiyaçları var mı?' dedim. Gördüm ki merdivenler pis, korkuluk tırabzanları kırılmış, kapılar kırılmış. Öyle bir bozuldu ki. Gittim öğretmenler odasına, baktım sigara içiyorlar, sohbet ediyorlar. "Selam hocalarım, nasılsınız, iyi misiniz diye sohbete başladım. Siz bizlerden okul istiyorsunuz, yaptırıyoruz. Fakat siz bu çocukları eğitmiyor musunuz? Bu okulun hali ne böyle, yazıktır, günahtır" dedim. Dediler ki "Biz çocukları zapt edemiyoruz, her birinin ailevi sorunları var. Birçok sorunları var, buralara Doğudan geldiler. 10-15 kişi geldiler, yerleştiler. Birçoğunun aile düzenleri bozuk. Biz okul olarak muhatap da bulamıyoruz." dediler. Bu da gerçekten büyük bir sorun.

Geçenlerde Babadağ'da yaptırdığımız okulla ilgili Milli Eğitim Müsteşarı'na gittim. Okulu öğretmen okulu diye yaptırıldı. Yan tarafına iş adamları da çok güzel yurt yaptırıldılar. Fakat şimdilerde okulun türünü değiştirmişler, Anadolu lisesi yapmışlar. Bana sordukları gibi, bu okulun 500 metre yakınında babam adına yaptırdığımız Anadolu lisesi var. Babadağ gibi bir yerde iki tane Anadolu lisesine

ihtiyaç yok ki. Müsteşara da bunu açık açık söyledim. Ülkemizde o kadar hayırsever var ki onların şevklerini bu şekilde plansız işlerle kırmamak lazım... Ben Babadağ'daki babam adına yaptırdığım okulun yanına dışarıdan gelen öğretmenler sıkıntı çekmesin diye lojman da yaptırdım. Bakımlarını da yaptırıyorum. Yaptırdığımız okullara aile bireylerimizin isimleri verdik. Bizim için eğitim o derece önemli ama insan yaptıklarının verimli bir şekilde değerlendirildiğini de görmek istiyor...

Bana diyorlar ki atama bekleyen 800.000 tane öğretmen adayı varmış. Şu anda en önemli olay işsizlik... Üniversiteden mezun olan gençlerin çoğu iş bulamıyor. Meslek okulları ara eleman yetiştirmesi lazım, biz sanayiciler ara eleman bulamıyoruz. Biraz önce söyledim. Akıllı tahtaların imalatı bu ay bitiyor. Orada 130 çalışanımız var. Arkadaşlara; "Bu çalışanlarımızı ne yapacaksınız" dedim. "Buradan çıkartacağız" dediler. "Ne diyorsunuz siz?" dedim. "Yok, efendim öyle değil, bu arkadaşları diğer fabrikalarımıza kaydıracağız, oralarda istihdam edeceğiz." dediler. Onlar yetişmiş elemanlar. Fabrikalarımızda çalışanlarımız belirli periyotlarda eğitimden geçerler. Biz bu arkadaşlarımızı da yetiştirmek için birçok eğitimler verdirdik, onlar normal bir meslek lisesindeki arkadaşlarına nazaran çok daha uzman kişiler.

Yaptırdığımız okullarımızdan biri Otistik Eğitim Merkezi. Bir diğerini de bedensel engelliler için yaptırıldı. Bu çocuklarımızla da ilgilenmemiz gerekiyor. Onlar

da bu toplumun bir parçası. Şu anda fabrikalarımızda 100'e yakın engelli arkadaşımız çalışıyor, Manisa'da şehir dışından gelenler için de bir lojman yaptırdık, orada kalıyorlar.

Denizli Valisi Göksu'nun teşvikiyle rahmetli kayınbiraderim adına "Hakkı Dereköylü Güzel Sanatlar Lisesi" yaptık.

Sabancı Üniversitesi ile bizim arkadaşlarımız "Perakendecilik Eğitimi" çalışması yapıyorlar, Özyeğin Üniversitesi ile de Sanayici-Üniversite işbirliği kapsamında Doktora programı çalışması var.

Bir ara üniversite kurma düşüncemiz oldu. Fakat baktım o dışarıdan görüldüğü gibi değil, farklı bir alan, vazgeçtim. Eğitim kültür faaliyetlerimizi babam adına kurduğumuz Mehmet Zorlu Vakfı aracılığı ile yapıyoruz. Her yıl 2.000 öğrenciye burs veriyoruz. 2015-2016 dönemini de dahil edersek bugüne kadar burs verdiğimiz öğrenci sayısı 16 bini aştı. Burs almanın belirli kriterleri var değerlendirme sonunda onları sağlayanlara burs veriyoruz, ayrıca okullarındaki başarılarını da takip ediyoruz.

Temennilerinin

Ülkemize faydalı şeyler yapmak için çalışıyoruz. Biliyorsunuz Denizli'ye bir Açık hava müzesi yapma projemiz de var. Bakalım, bu proje gelecekte ne gösterecek, hep birlikte göreceğiz.

Denizli son dönemlerde çok gelişti, değişti ama daha da gelişmesi gerekiyor. 'Koca köy' değişinden ve plansız bir şehir hüviyetinden kurtulması lazım.

ZORLU AİLESİ VE MEHMET ZORLU VAKFI'NIN YAPTIRDIĞI OKULLAR

Hacı Mehmet Zorlu Çok Programlı Lisesi - Babadağ / Denizli

Hakkı Dereköylü Güzel Sanatlar Lisesi - Denizli

Ahmet Nazif Zorlu Anadolu Lisesi - Babadağ / Denizli

Mehmet Zorlu İlkokulu - Serdivan / Sakarya

Hacı Mehmet Zorlu İş Okulu, Otistik Çocuklar Eğitim Merkezi, Eğitim Uygulama Okulu ve İş Eğitim Merkezi - Yıldırım / Bursa

Vestel Mesleki ve Teknik Anadolu Lisesi - İpekyolu / Van

Ahmet Nazif Zorlu İlkokulu ve Ortaokulu - İnce Fethiye / Muğla

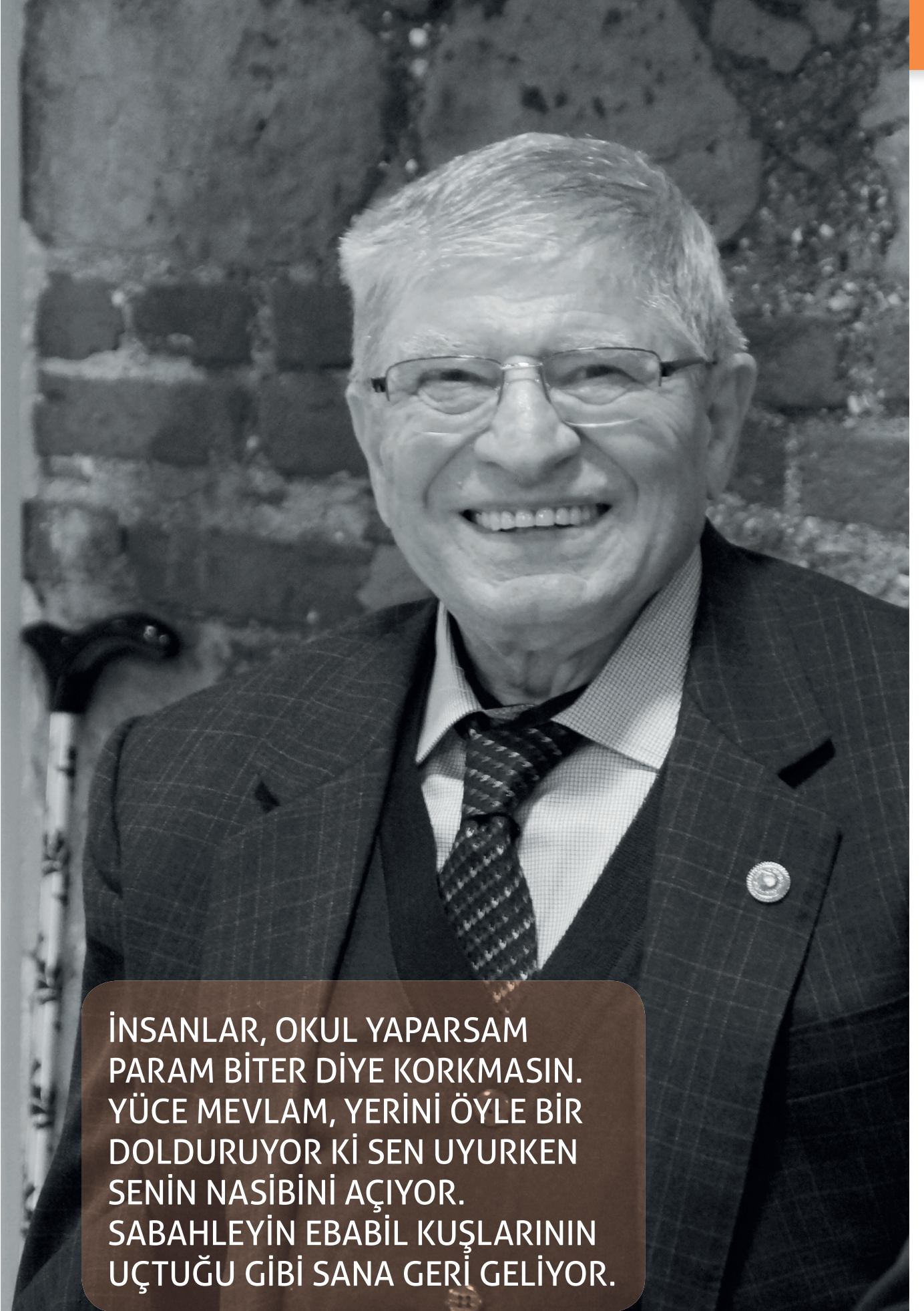
Vestel Ortaokulu - Yunussemre / Manisa

Hacı Mehmet Zorlu Bedensel Engelliler Eğitim, Kültür ve Rehabilitasyon Merkezi - Ankara

Saide Zorlu Anadolu Ticaret Meslek Lisesi - Avcılar / İstanbul

Eğitimin Öncülerinden Kareler

İNSANLAR, OKUL YAPARSAM
PARAM BİTER DİYE KORKMASIN.
YÜCE MEVLAM, YERİNİ ÖYLE BİR
DOLDURUYOR Kİ SEN UYURKEN
SENİN NASİBİNİ AÇIYOR.
SABAHLEYİN EBABİL KUŞLARININ
UÇTUĞU GİBİ SANA GERİ GELİYOR.

KADİR KAMEROĞLU

“Okumamanın
öcünü alıyorum okul yaptırarak...”

Özgeçmiş

Mütevazı bir ailenin tek erkek evladı olarak Çivril’de dünyaya gelen Kadir Kameroğlu, memleketinde terzi çıraklığı ile başladığı iş hayatını 1969 yılında kuyumculuk yaparak sürdürdü. Kapalıçarşı’da altın imalatı ve satışı yapan Kameroğlu, kendini hayır işlerine adadı ve 8 okul, 1 sağlık ocağı, cami, huzurevi hastane ek binası yaptırdı. Yapmış olduğu hayırlar, ilkokul mezunu olan Kameroğlu’na; Denizli’de ilk kez kendisine verilen Devlet Üstün Hizmet Madalyası getirdi.

Okul yaptırmaya nasıl karar verdiniz, okulların adı nereden geliyor?

Başta bu toplantının yapılmasına sebep olan saygıdeğer Abalıoğlu Ailesi’ne teşekkür ederim. Devletin yapamadığını Sayın Abalıoğlu yaptı, ayrıca müteşekkirim.

1943 yılında Çivril’de okula başladım, 1947’ de bitirdim. Çivril’de başka okul yoktu o zamanlar, başka bir yerde okumak da mümkün değildi. Ailemin maddi durumu maalesef beni liseye göndermeye yeterli değildi. Bu açığı da ben sürekli kapatmaya çalıştım. Okuyamamanın hıncını da okul yaparak alıyorum. Her sene bir okul yapıyorum. Her sene bir okul yaparken de, gelecek sene hangi okulu yapacağımı düşünüyorum ve kendimi ferah içerisinde hissediyordum. Benim Türkiye’nin de medeni ülkeler gibi yük-

seklerde olması gerektiğini düşünüyorum.

Çocukluğumdan beri sosyal faaliyetlere merakım çok fazla idi. Bağ çapalarken, bahçeyle ve toprakla uğraşırken bile aklımdan hep “İnşallah ileride okul yaptırabilir veya buna benzer iş başarıyorum” düşünceleri geçirdi. Babamın vefatından sonra annem daha sağdı. Ben de onların adını yaşatmak için kendimi şartlandırmıştım. Bir gün Çivril’e ziyarete giderken, bir arsanın kazılmakta olduğunu gördüm. Öğrendim ki, İsmail Özcan bu arsaya okul yaptırıyormuş. Bu beni çok etkilemişti. 1980’li yılların ortalarında artık işlerim yoluna girmişti ve çocuklarım işleri yürütüyordu. İlk olarak, 1987 yılında Kadir Kameroğlu İlköğretim Okulunu açtık. Sonrasında ikinci okulun hayalini kurmaya başladım. Radyoda ülkemizdeki hemşire açığı ile ilgili dinlediğim bir haber, ikinci okuluma karar vermemi sağlamıştı. Kadir Kameroğlu Sağlık Meslek Lisesi olarak açılan ve 15 sene hizmet veren okulumuz, Pamukkale Üniversitesi’ne bağlı Sağlık Meslek Yüksekokulu’na dönüştü. Çivrilili işadamlarının katkılarıyla Çivril Endüstri Meslek Lisesi’ni yaptık. Okul yaptırmamanın verdiği mutluluk sonrasında daha da artarak devam etti ve diğer okullarımı yaptırmak nasip oldu.

Temennileriniz?

Rahmetli Hasan Ali Yücel Milli Eğitim Bakanı, İsmail Tonguç İlköğretim Genel

Müdürüydü. O zaman kurulan okullar ve köy enstitüleri Türkiye şartlarına uygun okullardı. Meslek liselerini son zamanlarda ihmal ettiğimizi düşünüyorum. O bölgenin Kaymakamının, Milli Eğitim Müdürünün ya da Belediye Başkanının, öğrencileri motive etmesi gerektiğini düşünüyorum. Türkiye’nin kalifiye işçiye, ustaya ihtiyacı var. Köy Enstitüleri devam etseydi, emin olun ben bu cahil başımla o ışığı görüyordum Türkiye uçardı. Aynı zamanda anaokullarının da çok önemli olduğunu düşünüyorum. Anaokulunda okumuş bir talebinin ileride gitmeye oranla daha başarılı olduğunu duydum. Anaokulu ve meslek liseleri konusuna çok ehemmiyet verilmesi kanaatindeyim. Ben üç tane anaokulu yaptım.

Sevgili hayırseverler ben sizi candan kutluyorum. İnsanlar, okul yaparsam param biter diye korkmasın. Yüce Mevlam, yerini öyle bir dolduruyor ki sen uyurken senin nasibini açıyor. Sabahleyin eabil kuşlarının uçtuğu gibi sana geri geliyor.

Türkiye’nin, kalkınmaya müsait ve gelişmiş bir ülke olması için bizlerin çok çalışmış olması gerekir. Dinamik Atatürk ilke ve Cumhuriyeti’nin muhafaza ve devam olması için elimizden geleni yapmak mecburiyetindeyiz. Bu nasıl olur; okumakla olur, emekle olur. Ben bu vesileyle beni dinlediğiniz için çok teşekkür ederim.

YAPTIRDIĞI OKULLAR

Irgılı İlkokulu ve Ortaokulu - Çivril / Denizli (Subasmanı)

Nevişet Kameroğlu Ortaokulu - Çivril / Denizli

Rasime Kameroğlu Anaokulu - Çivril / Denizli

Kadir Kameroğlu İlkokulu - Çivril / Denizli

Kadir Kameroğlu Mesleki ve Teknik Anadolu Lisesi - Çivril / Denizli

Ali Kameroğlu Anaokulu- Çivril / Denizli

Kameroğlu Kardeşler Cumhuriyet İlkokulu - Çivril / Denizli

Rasime Kameroğlu İlkokulu - Çivril / Denizli

Kadir – Nevişet Kameroğlu İlkokulu - Bölücek Ereğli / Zonguldak

OKUL YAPTIRMAYA, BİR
YÖNÜYLE TOPLUMA
OLAN SOSYAL
SORUMLULUĞUMUZU
YERİNE GETİRMEK, BİR
YÖNÜYLE DE İÇİMDE UKDE
KALAN TAHSİL YAPMA
ARZUSU NEDENİYLE
ÖNEM VERDİM.

ORHAN ABALIOĞLU

“Tahsil kadar önemli bir şey yok” diyorum.
Sadece bu da değil, yabancı dil de hepsinden önemli.”

Özgeçmiş

1935 yılında İsmail Baki ve Bahriye Abalioğlu'nun ikinci çocuğu olarak Denizli'de dünyaya gelen Orhan Abalioğlu, Kayalık İlkokulu'nda başladığı öğrenim hayatına Gazi İlkokulu'nda ve Denizli Lisesi'nde devam etti. Lise 1.sınıftan babasının rahatsızlığı nedeniyle ayrılmak zorunda kaldı. Bu nedenle de 16 yaşında iş hayatına atıldı. 1940'lı yıllarda Babası Baki Abalioğlu'nun, amcası Cafer Sadık Abalioğlu ve enişterisi Ahmet İnceoğlu ile ortak kurdukları şirkette çalıştı. 1966 yılında bu ortaklık sona erince kardeşi Turan Abalioğlu ile birlikte Akaryakıt Bayiliği, Otomotiv, Lastik ticareti ile iştigal etmeye başladı. Orhan Abalioğlu sanayiciliği, kardeşi Turan ise ticareti daha çok seviyordu.

1969 yılında Türkiye'nin yem sektöründeki ilk özel teşebbüs yem fabrikasını kurarak sanayiciliğe başladı. Kurduğu şirketler şu anda 3.000'i aşkın çalışanı ile yem, tavukçuluk, balıkçılık, kırmızı et sektörlerinde faaliyet göstermektedir.

1960 yılında eşi Cedide Abalioğlu ile evlenen Orhan Abalioğlu'nun 3 erkek, 1 kız olmak üzere 4 evladı oldu. İşlerinin büyük kısmını çocukları yönetmekte ve eşi Cedide Hanım da bu çalışmalarında kendisine hep destek olmaktadır.

Okul yaptırmaya nasıl karar verdiniz, okulun adı nereden geliyor?

Ben babamın hastalığı dolayısıyla okuyamadım, lise birden okulu bırakmak zorunda kaldım. Onun eziyetini ve üzüntüsünü çok çektim. Şimdi de hâlâ “Tahsil kadar önemli bir şey yok” diyorum. Sadece bu da değil, yabancı dil de hepsinden önemli. Benim yabancı dilim de yok, yüksek tahsilim de yok. Onun için içimde bir ukde kalmıştı. Eğitim ve yabancı dil yurt dışı ile iş yapanlar için çok önemli. Hiç unutmam bir gün dil bilmediğim için, iş için gittiğim Hamburg'da ağladım. Ant içtim, kendime o gün “çocuklarıma yüksek tahsil yaptıracam, yabancı dil öğreteceğim” diye söz verdim. Neticede 4 çocuğum da tahsillerini tamamladıktan sonra Amerika'da birer yıl kalarak dil öğrendiler, bunun için çok mutluyum.

Okul yaptırmaya, bir yönüyle topluma olan sosyal sorumluluğumuzu yerine getirmek, bir yönüyle de içimde ukde kalan tahsil yapma arzusu nedeniyle önem verdim. Okullarımız aile fertlerimizin isimlerini ve yem sanayi şirketimizin ismini taşıyor. İlk önce Abalioğlu Yem Sanayi Ortaokulu'nu yaptırarak Bereketli tarafında ve yapılabildiği dokuz sene oldu, o bölgede yaşayan yaklaşık 1.700 öğrenci faydalananıyor. Daha sonra sırasıyla Orhan Abalioğlu Teknik ve Endüstri Mes-

lek Lisesini, Cedide Abalioğlu Anadolu İmam Hatip Lisesini, kaba inşaatları biten Ender Abalioğlu Lisesi, Baha Abalioğlu Lisesi, Filiz Abalioğlu Lisesi, Ergun Abalioğlu lisesi okullarımızı yaptırarak toplam yedi okul oldu.

Temennileriniz?

Valla benim eğitim konusunda düşüncem çok ama, Milli Eğitim Bakanı yapar mı bilemiyorum? Mesela ben yeni bir okul yaptıracak olursam yüzde ellisini ben tamamlayayım, yüzde ellisini devlet tamamlasın, ama isim hakkını versinler derim. Yani kaba inşaatını biz yaptıralım, diğer kısımlarını Milli Eğitim yaptırırsın.

Devlet; okul yeri gösteriyor ve hayırsız vere diyor ki “Size bu arsayı tahsis ediyoruz, bunun üzerine Endüstri Meslek lisesi yapar mısınız?” diye. Siz de bunu değerlendirip uygun gördüğümüzde bu arsanın üzerine binasını yapıyorsunuz ve sizin isminizi ya da sizin uygun gördüğünüz kişilerin isimlerini taşıyor sistem böyle. Yalnız şimdi, okul yapacak olsak Denizli'de arsa yok, belediyenin yeni yerler tahsis etmesi gerekiyor. Bir yandan okul ihtiyacı var, bir yandan Milli Eğitimin elinde okul yapılacak alan yok. Denizli'de böyle bir sıkıntı olduğu ortada, yetkililer buna çözüm bulmalılar.

YAPTIRDIĞI OKULLAR

Abalioğlu Yem Sanayi Ortaokulu - Denizli

Orhan Abalioğlu Teknik ve Endüstri Meslek Lisesi - Denizli

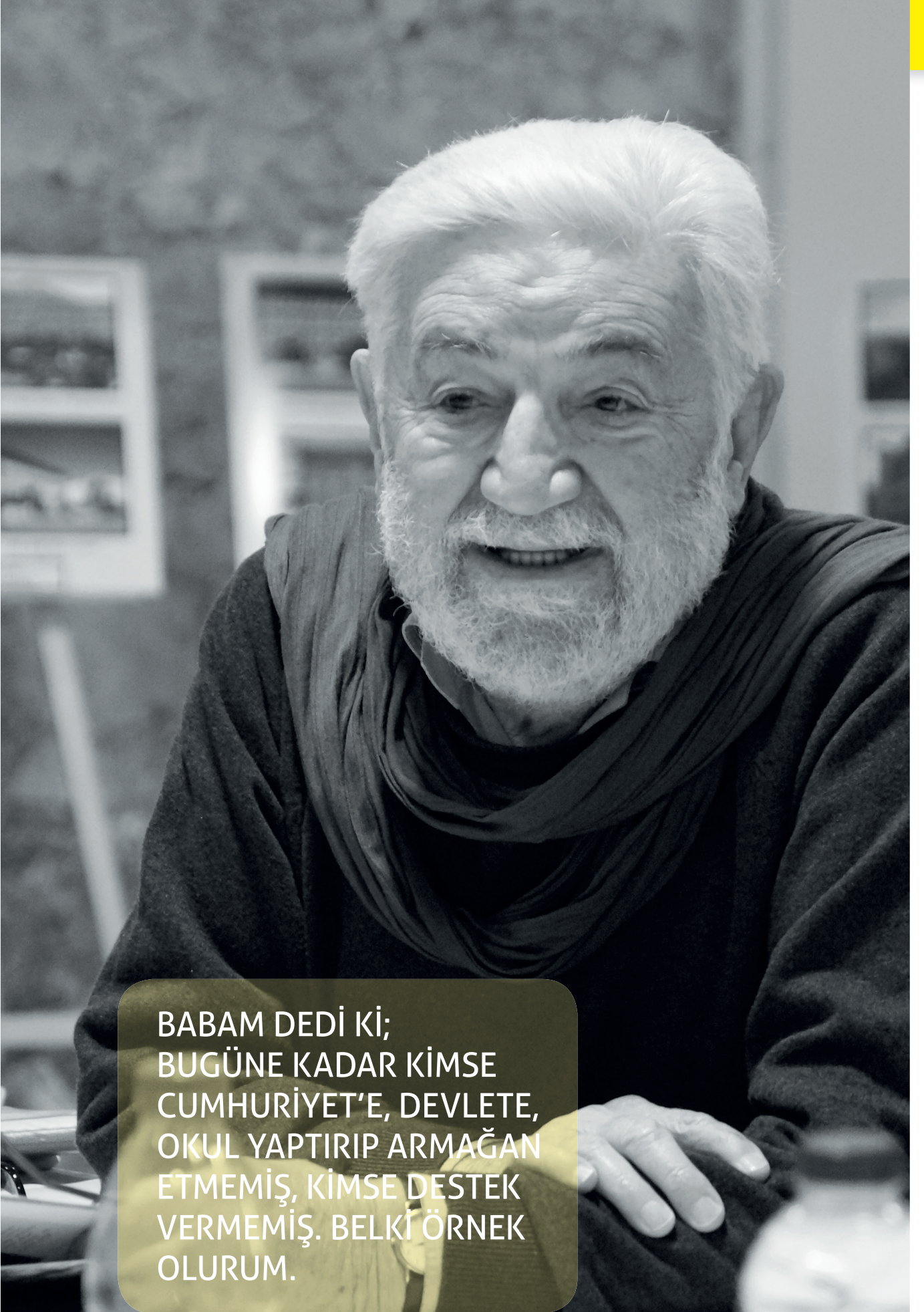
Cedide Abalioğlu Anadolu İmam Hatip Lisesi - Denizli

Filiz Abalioğlu lisesi Kaba İnşaatı - Denizli

Ender Abalioğlu lisesi Kaba İnşaatı - Denizli

Baha Abalioğlu Lisesi kaba İnşaatı - Denizli

Ergun Abalioğlu Lisesi Kaba İnşaatı - Denizli

BABAM DEDİ Kİ;
BUGÜNE KADAR KİMSE
CUMHURİYET'E, DEVLETE,
OKUL YAPTIRIP ARMAĞAN
ETMEMİŞ, KİMSE DESTEK
VERMEMİŞ. BELKİ ÖRNEK
OLURUM.

CENGİZ BEKTAŞ

“Babam okumamışken bunları yapmış,
ben okuduktan sonra neler yapmam ki...”

Özgeçmiş

26 Kasım 1934 Denizli doğumlu yüksek mimar, mühendis, ozan ve yazar olan Cengiz Bektaş; İstanbul Devlet Güzel Sanatlar Akademisi İç Mimarlık, Mimarlık bölümlerinde okudu. 1959'da Münih Teknik Üniversitesi Mimarlık Bölümünü bitirdi. 1960'ta Alman Şehircilik Akademisi kurslarını izledi.

1959-62 yılları arasında Münih'te Prof. Dr. Fred Angerer ve Alexander Baron von Branca'nın ortak oluşturdukları bir büroyu yönetti. Serbest Mimar olarak çalıştı. 1962'de Orta Doğu Teknik Üniversitesi'ne öğretim görevlisi olarak çağrıldı. Orada inşaat İşleri Mimarlık Bürosunu yönetti, üniversiteden kendi isteğiyle ayrıldı. 1963'ten beri özel işliğinde çalışıyor.

1966-69 arasında Zafer Mühendislik Mimarlık Yüksek Okulu'nda öğretim görevliliğini yürüttü. Eskişehir Anadolu Üniversitesi'nde bir yıl, Trakya Üniversitesi'nde iki yıl “Halk Yapı Sanatı” dersi verdi. 1999 güzünden beri Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Mimarlık Fakültesi Şehircilik Bölümü

lisansüstü öğrencilerine “Kültürün Planlamaya Etkisi” konusunda, Güzel Sanatlar Fakültesi'nde de “Estetik” konusunda ders veriyor. Çağrılı olarak gittiği Makedonya, Amerika, Almanya'da kısa süreli konuk hocalık yaptı, konferanslar verdi. Uluslararası ve ulusal Mimarlık yarışmalarında 25'in

üzerinde ödül aldı. Cumhuriyet Dönemi örnekleri arasında sayılan yapılar gerçekleştirdi.

2001 Ağa Han Ödülünü, 2014 Uluslararası Mimar Sinan Ödülü'nü aldı.

Okul yaptırmaya nasıl karar verdiniz, okulların adı nereden geliyor?

Denizli'nin ilk hayırsever okulu olan ve babamın adını taşıyan Hacı Halil Bektaş Ortaokulu, 70'li yıllarda yapıldı. Ancak ilk olma özelliği yalnız Denizli ile sınırlı değil, Türkiye'de ilk üç hayırsever okulu aynı tarihlerde yapıldı. Bunlardan biri Hacı Halil Bektaş Ortaokulu'dur. Şimdi burada önemli olan bir konu var.

Benim babam okuma yazma bilmezdi. Ona okuma yazmayı annem öğretmişti. Sümerbank Fabrika Müdürü Nadir Sebük, yoksul çocuklar için dernek kurmuş ve onun da 10 yıl başkanlığını yapmıştı. Ondan sonra da başkanlığı Esat Sivri'ye bırakmış, 7 yıl da o yapmıştır.

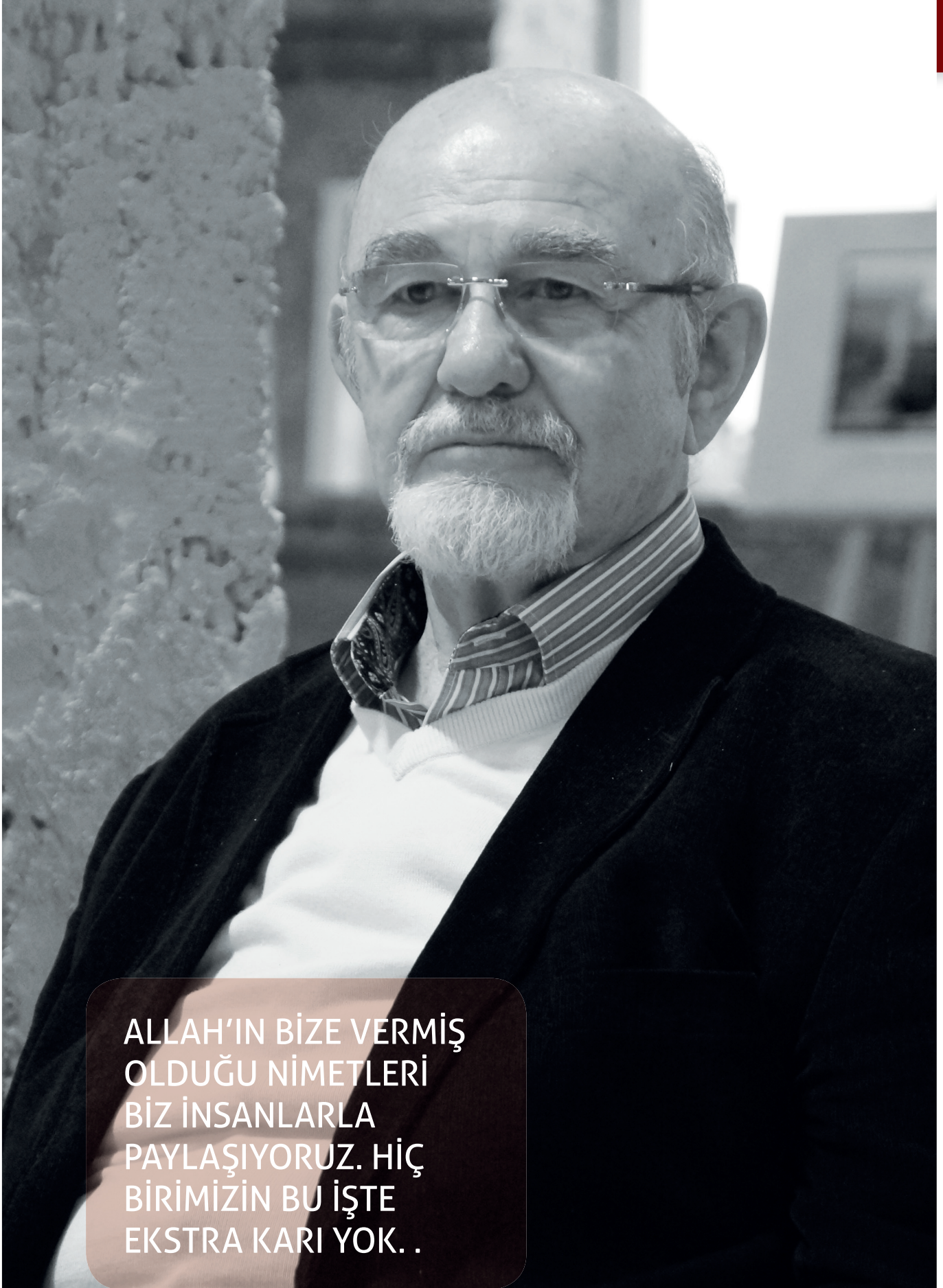
Ben eğitim için yurt dışına gideceğim zaman kitaplarımı bu derneğe armağan ettim. Kitapları arabaya yerleştirirken babam sordu. Boğazından ameliyatlıydı o sıralar... Ben anlardım onun dudak kımlıtlarından, konuşmasından. “Nereye gidiyor bunlar?” dedi, ben de “İstersen sen de gel baba, güzel bir yere götüreceğim seni” dedim. Gittik, orda gerçekten hepimiz duygulandık. Çünkü annesini babasını yitirmiş çocuklara bir meslek öğretiliyordu. Denizli Çarşısının bu işe inanan ustalarıyla okulda işlikler açılır, orada çocuklar yetiştirilirdi. O kurumdan yetişen çıraklar Denizli Çarşısı'nda el üstünde tutulan çocuklardı, çok iyi yetişmiş, işini çok iyi bilen çocuklardı.

Biz dernekteyken bir önemli olay oldu. Okuma öğrenim yeteneği olanları üniversiteye dek yolluyorlardı. O sırada bir mektup gelmişti böyle bir çocuktan okul müdürüne. Çocuklar müdüre baba, onun eşine de anne diyorlardı, o kadar yakınlardı birbirlerine. Gece sinemaya bile gidebiliyorlardı, yani en ufak bir baskı yoktu çocukların üzerinde. Sonra ben Ankara'ya döndüm. Bir hafta sonra babam

yeniden çağırdı. Okul yaptırmak istiyordu. “Kardeşlerimden sen izin aldın mı?” diye sordum. “Hepsini hallettim” dedi. “Peki babacığım niye yapıyorsunuz bunu” dedim, “Bugüne kadar kimse Cumhuriyet'e, devlete, okul yaptırıp armağan etmemiş, kimse destek vermemiş. Belki örnek olurum.” dedi. Yaklaşık on yıl sonra Denizli Valisi dedi ki “Biliyor musunuz babanızdan sonra tam 125 tane okul yapıldı” dedi. Babam gerçekten örnek olmuştu.

Bir gün bana Milli Eğitim Bakanlığı'ndan bir mektup geldi, ben o sıralar Bodrum'daydım, ayağım da kırık. Bir plaket vermek istiyorlardı. Ailem beni seçmiş plaketi almam için. “Ben uzaktayım şimdi, 800 km uzaktayım gelemem” diye cevap verdim. “Peki” dediler. Ama gece uyuyamadım. 3-4 gibi “Ne biçim adamsın sen?” dedim kendi kendime. Kırık ayağımla atlardım arabaya, Denizli'den geçerek Ankara'daki Etnografya müzesindeki törene yetiştim. O plaketi aldım. Onun basamaklarına oturdum. “Babacığım, sen okuma yazma bilmeyen bir adamken bunu yaptığina göre benim neler yapmam lazım” dedim. Kendime sözler verdim.

Okulun önüne bir de galeri yapmıştım. Ne yazık ki onu uzun zaman depo olarak kullandılar. Sonra biz 3 kardeş 1 okul daha yaptık arkada... 22 sınıflı...

ALLAH'IN BİZE VERMİŞ
OLDUĞU NİMETLERİ
BİZ İNSANLARLA
PAYLAŞIYORUZ. HİÇ
BİRİMİZİN BU İŞTE
EKSTRA KARI YOK. .

ATASAY KAMER

“Biz okulları sadece hayır için yaptık.”

Özgeçmiş:

17 Şubat 1943 tarihinde Denizli Çivril'de doğmuştur. Babası Hacı Mustafa Efendi Çivril'in ilk sarraflarındandır. Babasının yanında mesleğine ilk adımını atan Kamer, kuyumculuk eğitimini Anadolu'nun her kasabasındaki sarrafları ziyaret edip ticari bilgi ve tecrübesini arttırarak sürdürmüştür. Anadolu'dan sonra İstanbul'a dönen Kamer, bilezik ve alyans üzerine üretim yapan ilk atölyesini açmıştır. Şu anda halen faaliyet gösteren birçok tanınmış firmanın temelini atmıştır.

Okul yaptırmaya nasıl karar verdiniz, okulların adı nereden geliyor?

“Zerre kadar yapılan hayır karşılıksız kalmıyor. Zerre kadar yapılan şer de” bu ayeti ben hayatımda yaşayarak anladım,

yaşadım ve gördüm. Onun için de babamın yolunu; tasavvuf yolunu kendime yol edindim.

Çivril'e önce Atasay Kamer Meslek Yüksekokulu'nu, sonra eşim adına Keriman Kamer Ticaret Lisesi'ni yaptık. Çivril'in yetiştirdiği bir insan olarak, Çivril'e şükran borcumdan dolayı, Rabbim müsaade ettiği kadar yardım yapmaya çalıştım.

Çivril'de iki senelik öğretim veren bir meslek yüksekokulu vardı. Çok eski bir binaydı. Çok sevdiğim bir ağabeyim, akrabam Kadir Kameroğlu demiş ki “Atasay'a söyleyin, meslek yüksekokulunu yenileyelim. Buraya bir bina yapılsın.” Yüksekokul müdürü bu durumu bana ilettiler, biz de oğlum Cihan'la birlikte kabul ettik. O bölgenin deprem bölgesi olması sebebiyle çelik konstrüksiyon bir yapı yaptık.

Temennileriniz?

Abaloğlu ailesine böyle bir organizasyonu tertiplemediği için çok teşekkür ediyorum. Denizli'nin marka bir ailesi olan Abaloğlu ailesinden daha kapsamlı bir toplantı yapmasını rica ediyorum.

Allah'ın bize vermiş olduğu nimetleri biz insanlarla paylaşıyoruz. Hiç birimizin bu işte ekstra karı yok. Hiçbirimiz insanlardan veya halktan bir alkış beklemiyoruz. Allah'ın verdiği nimeti sadece Allah yolunda harcıyoruz. Buradan da herhangi bir menfaat beklemiyoruz. Kitabımda da yazdım, dedim ki Allah'a “Bana verdiği nimetlerin tamamını dağıtmadan benim vefatımı gerçekleştirme.” Biz hepimiz gönüllü olarak yapıyoruz, karşılık da beklemiyoruz.

YAPTIRDIĞI OKULLAR

Keriman Kamer Ticaret Meslek Lisesi- Çivril / Denizli

Atasay Kamer İmam Hatip Ortaokulu - Çivril / Denizli

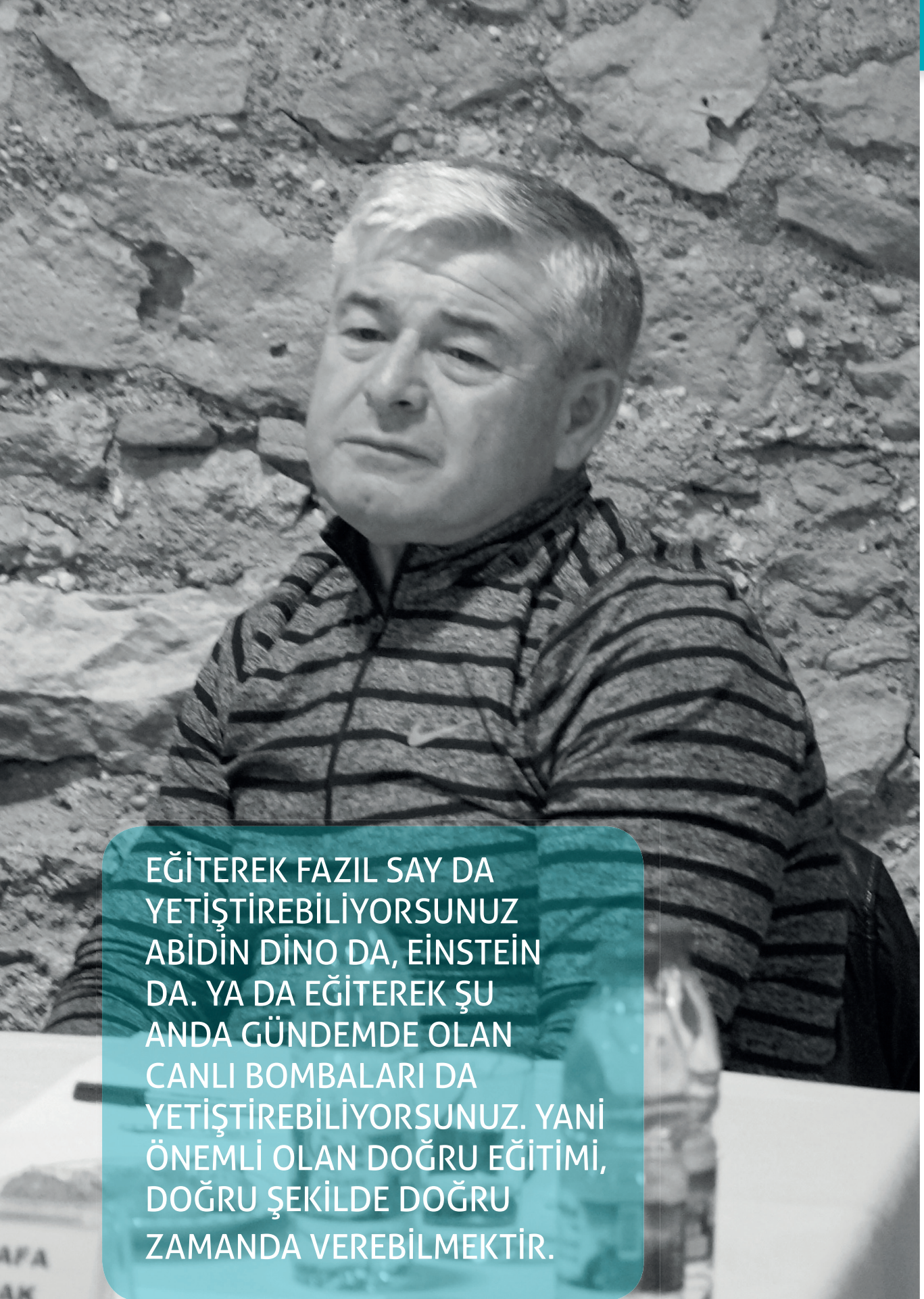
Keriman Kamer Anaokulu - Çivril / Denizli

Atasay Kamer Anaokulu - Irgılı Çivril / Denizli

Atasay Kamer Meslek Yüksek Okulu - Çivril / Denizli

Uygulamalı Bilimler Yüksek Okulu - Çivril / Denizli

Uşak Üniversitesi İslami Bilimler Fakültesi - Uşak

EĞİTEREK FAZIL SAY DA
YETİŞTİREBİLİYORSUNUZ
ABİDİN DİNO DA, EINSTEİN
DA. YA DA EĞİTEREK ŞU
ANDA GÜNDEMDE OLAN
CANLI BOMBALARI DA
YETİŞTİREBİLİYORSUNUZ. YANI
ÖNEMLİ OLAN DOĞRU EĞİTİMİ,
DOĞRU ŞEKİLDE DOĞRU
ZAMANDA VEREBİLMEKTİR.

MUSTAFA KAYNAK

“Doğru eğitim için devletimize katkı verdik.”

Özgeçmiş

3 Ocak 1959 tarihinde Denizli’de doğan Mustafa Kaynak, ilkokulu Gazi İlkokulu’nda tamamladıktan sonra Merkez Ortaokulu’ndan mezun oldu, sonrasında Denizli Lisesi’ne devam etti. ODTÜ Ekonomi Bölümü’nde lisans eğitimi tamamlayarak, 82 senesinde üniversiteden mezun oldu. Askerliğini yedek subay olarak önce Tuzla Piyade Okulu’nda sonrasında ise Kıbrıs Barış Kuvvetleri’nde yerine getirdi.

Aslen Babadağlı olan ve küçük yaşlardan itibaren ailesine ait işyerinde çalışmaya başlayan Kaynak, özellikle tahsil hayatının tatil günlerinde bir yandan çalışmış bir yandan da babasının yanında eğitim almıştır. Okul yıllarında, başarılı bir okul dönemi sonrasında arkadaşları gibi tatil yapmayıp çalışıyor olmasına biraz içerlese de, ilerleyen yıllarda sorumlulukları arttıkça kendisinin doğru olanı yaptığını fark etmiştir.

Okul yaptırmaya nasıl karar verdiniz, okulların adı nereden geliyor?

Bu toplantıyı düzenleyenlere öncelikle teşekkür ederim. 1991 senesinden beri Milli Eğitim’in içinde sayılıyım. Milli Eğitim bünyesinde olsaydım neredeyse emeklilik hakkı kazanırdım diyebilirim. Babam 91 senesinde dönemin Milli

Eğitim Bakanı Avni Akyol ile Pamukkale Tusan Otel’de bir okul protokolü imzalamıştı. Ama 92 yılının Eylül ayında babam geçirdiği trafik kazası sonucunda rahmetli oldu. Yapmış olduğu protokolü hayata geçirmeyi görev edindik. 92 yılının Kasım-Aralık aylarında bu konuyla ilgili Milli Eğitim Müdürü ile tekrar görüşerek, okul projemizi oluşturmaya başladık. İlk okulumuzu yaptık, Kazım Kaynak Lisesi olarak adlandırıldı. Okulu bitirdikten sonra e tabi o bizde bir iştah yarattı eğitimle ilgili. Tabi eğitim denildiği zaman ben burada bir parantez açmak istiyorum. Önemli olan doğru eğitimidir. Çünkü eğiterek Fazıl Say da yetiştirebiliyorsunuz Abidin Dino da, Einstein da. Ya da eğiterek şu anda gündemde olan canlı bombaları da yetiştirebiliyorsunuz. Yani önemli olan doğru eğitimi, doğru şekilde doğru zamanda verebilmektir.

Kazım Kaynak Lisesi’nden sonra ikinci okulumuz olan Sevil Kaynak Ortaokulu’nu yaptık. Annem adına ve babam adına okullar yaptıktan sonra, eniştemin babası olan Kemal Sarıkaya adına Tavas Karahisar’ da bir ilköğretim okulu yaptık. Bir de kendi adımıza okul yapalım dedik, Mustafa Kaynak Anadolu Lisesi’ni yaptık, devlete teslim ettik. Daha sonra eşim adına beşinci okulumuz olan Nalan Kaynak Anadolu Lisesini yaptık. Sonra da kız kardeşim için bir endüstri mes-

lek lisesi yapmaya karar verdik ve Gülay Kaynak Sarıkaya Endüstri Meslek Lisesi yaptık. Toplam 6 tane okulumuz var şu anda.

Temennileriniz?

Tabi bu okulları yaptırıp devlete teslim etmek yanında okullarla ilgilenebilmek de önemli. Devletin eğitim politikasıyla ilgili bizim yapabileceğimiz bir şeyler yok. Ama yerel bazda okulların idaresiyle ilgili hayırseverlerin hatırının sayılması, sözünün geçmesinin çok önemli olduğunu düşünüyorum.

Özellikle son 15-20 senede, sık değişen bakanlarıyla, farklı farklı eğitim politikaları oluşturuldu. Sınav sistemlerinin ve okula başlama yaşının sık sık değişmesi, her yaştan tüm çocukları etkiliyor.

Şu anda genel liselerin çapındaki tüm okullar Anadolu Lisesi oldu. Bizim zamanımızda Anadolu Lisesi denildiği zaman iki üç tane Anadolu Lisesi vardı Türkiye’de. Ortaokula başlandı mı tüm ortaokul ve lise tamamen İngilizce okunurdu.

Türkiye’deki eğitim politikasının çağın gereğine uygun bir şekilde, düzene oturulması gerektiğini düşünüyorum.

KAYNAK AİLESİ VE MUSTAFA KAYNAK’IN YAPTIRDIĞI OKULLAR

Sevil Kaynak Ortaokulu - Denizli

Kazım Kaynak Anadolu Lisesi - Denizli

Kemal Sarıkaya Ortaokulu - Tavas / Denizli

Mustafa Kaynak Anadolu Lisesi- Denizli

Nalan Kaynak Anadolu Lisesi - Spor Salonu - Pansiyonu - Denizli

Gülay Kaynak Sarıkaya Teknik ve Endüstri Meslek Lisesi - Denizli

ÜLKEMİZ İÇİN YAPABİLECEĞİMİZ
EN DOĞRU HARCAMANIN,
CUMHURİYETİN TEMEL
DEĞERLERİNE, ULU ÖNDERİMİZ
ATATÜRK'ÜN İLKE VE
İNKILAPLARINA BAĞLI, ÇAĞDAŞ
EĞİTİM İMKÂNI SUNACAK
OKULLAR OLDUĞUNA
İNANIYORUZ.

ALİ ABALIOĞLU

“Okul yaptırmak babamızdan bize intikal eden doğru heyecandır.”

Özgeçmiş:

1948 yılında Denizli’de doğdu. 1965 yılında Denizli Lisesinden, 1970 yılında da Ege Üniversitesi İktisadi ve Ticari Bilimler Fakültesi’nden mezun oldu.

Mehmet Ali ABALIOĞLU, iş hayatına üniversite eğitimine devam ettiği 1966 yılında, Çırçır Fabrikasında başladı. Dentaş Kâğıt Sanayi A.Ş.’nin, SC Dentaş Romania S.R.L.’nin CSA Textile Egypt S.A.E’nin ve Abalıoğlu Teknoloji San. ve Tic. A.Ş.’nin Yönetim Kurulu Başkanı olan Mehmet Ali ABALIOĞLU, Abalıoğlu Holding A.Ş.’nin, Er-Bakır Elektrolitik Bakır Mamulleri A.Ş.’nin, Abalıoğlu Tekstil Sanayi A.Ş.’nin ve Filidea Tekstil Sanayi ve Ticaret A.Ş.’nin de Yönetim Kurulu Başkan Yardımcılığı görevini yürütüyor.

Bir sanayici olarak Denizli sanayisinin gelişmesine katkılarıyla beraber Denizli’de sosyal yaşamın gelişiminde de önemli yeri olan sivil toplum örgütlerinin kuruluşunda öncülük yapmıştır.

1999 yılında kurulan Cafer Sadık Abalıoğlu Eğitim ve Kültür Vakfı’nın Başkanı olan Mehmet Ali ABALIOĞLU, Doçev – Doğa ve Çevre Vakfı’nın Müttevelli Heyeti Başkanı, Türkiye Eğitim Gönüllüleri Vakfı’nın Denizli Şubesi’nin de kurucularındandır ve 2000 – 2001 yıllarında kurucu başkanlığını yapmıştır.

Evli olan Mehmet Ali ABALIOĞLU’nun üç çocuğu vardır ve İngilizce bilmektedir.

Okul yaptırmaya nasıl karar verdiniz, okulların adı nereden geliyor?

70’li yıllarda babamız bir gün dönemin valisi Sayın Münir Güney’ in “Okul yapar mısın?” teklifini kabul etmenin coşku-suyla geldi. Vali Bey, pamuk çırçır işinde iki rakip olan Ahmet Nuri Özsoy’dan ve babamdan okul yaptırmalarını istemiş. Hatırladığım kadarı ile Denizli Merkez’de Hacı Halil Bektaş okulundan sonra, yani 60’lı yıllardan sonra uzun süre hayırs-verler tarafından başka okul yapılmamıştı. O zaman başlayan bu örnek davranış, bugün hala çığ gibi büyüyerek devam ediyor. Biz aile olarak, teşvik edici olabilir düşüncesi ile okulun daha merkezi ve yol üzerinde olmasını istemiştik. Vali bey de babamı; “Öyle istiyorsan daha uygun yer arayalım. Ama okula burada, Dokuz Kavaklar Mahallesinde çok ihtiyacımız var.” diye ikna etmişti. Kısa sürede protokol imzalandı. Ülkemiz ve şehrimiz için her zaman yararlı işler yapma isteğinde olan babam ve annem o günkü şartlarda çok önemli bir ihtiyaca cevap verecek bu okulu yaptırmaktan son derece mutlu ve heyecanlıydılar. İlk fırsatta annemin adına da bir okul daha yapma kararı aldılar. 1973 yılında babam Cafer Sadık Abalıoğlu’nun 1994 yılında da annem Zaferiye Abalıoğlu’nun adlarını taşıyan okullar bitirilerek eğitime başladı.

94 yılında babamızı kaybettikten sonra Nuri Ağabey Başkanlığında Erikoğlu Ailesi ile beraber bir okul daha yapma kararı aldık. Nuri Ağabey’in heyecanına tanıklık etmek, bize 73 yılındaki babamın heyecanını anımsattı. O günlerde öncelikle Denizli’mizin ve çevre illerin çok başarılı gençlerine istedikleri eğitim im-

kânını sağlayabilmek adına Fen lisesine ihtiyaç vardı. Bu sayede Denizli’nin eğitimdeki başarı seviyesinin yükselmesinde önemli katkısı olduğuna inandığımız Er-Bakır Fen Lisesi’ni yaptık, 1996-1997 eğitim-öğretim yılında açılışı yapıldı.

Geçen sene, kalabalık ortaklı Dentaş şirketimizin Yönetim Kurulu ve Genel Kurulu büyük bir şevkle Dentaş’ın ikinci okulunu yapma konusunda bizleri cesaretlendirdi. 1985 yılında da Dentaş İlk Öğretim okulu olarak yaptığımız birinci Dentaş okulu için de aynı heyecan ve teşviki görmüştük. Yönetim Kurulu üyelerimizden Ali Yavuzçehre ve Suat Kuyumcu Beyler çok istemelerine rağmen bugün toplantımıza katılamadılar. Sanayici kimliğimizin etkisi ile şehrimiz sanayisinin endüstri meslek lisesine ihtiyacı olduğunu düşünmüştük. Ancak araştırmalarımızla otistik çocuklar okuluna ihtiyacın çok daha acil olduğunu tespit ettik. Engelli yavrularımızın, bir başka okulun koridorlarında oluşturulmaya çalışılmış dersliklerde son derece zor şartlarda okuduğunu, Denizli’de bu ihtiyaca cevap verecek bir okulun, bizim düşündüğümüz endüstri meslek lisesinden daha öncelikli olduğunu gördük. İnşallah inşaatı devam etmekte olan Dentaş Özel Eğitim Uygulama Merkezi’ni yeni öğretim yılında açmış olacağız.

Sosyal sorumluluk anlayışımız çerçevesinde ülkemiz için yapabileceğimiz en doğru harcamanın, geleceğimiz için en büyük umudumuz olan çocuklarımıza gençlerimize; Cumhuriyetin temel değerlerine, ulu önderimiz Atatürk’ün ilke ve inkılaplarına bağlı, çağdaş eğitim imkânı sunacak okullar olduğuna inanıyoruz.

ANNEM, ADINA OKUL
YAPILACAĞI İÇİN ÇOK
SEVİNMIŞTİ. 'MADEM BU
OKULU YAPACAKSINIZ,
O OKULDA OKUYACAK
ÇOCUKLARI, SINIFLARINI,
BAHÇEDE OYNADIKLARINI
SAĞLIĞIMDA GÖRMEK
İSTERİM, OKULU BİR AN
ÖNCE BİTİRİN.' DEMİŞTİ.

İSMET ABALIOĞLU

" Hızla gelişen ülkemizde yeni okullar yapmamız, okullaşmaya destek olmamız tabii ki gerekiyordu. "

Özgeçmiş

İsmet Abalioğlu, iş hayatına eğitime devam ettiği 1966 yılında, babası ve ağabeyi ile birlikte Çırçır Fabrikası'nda başladı. Orta öğrenimini İzmir Türk Koleji'nde, yükseköğrenimini İzmir İktisadi ve Ticari Bilimler Fakültesi'nde tamamladı.

Halen, Abalioğlu Holding A.Ş. ve Abalioğlu Tekstil Sanayi A.Ş.'nin Yönetim Kurulu Başkanı, Dentaş Kağıt Sanayi A.Ş.'nin, Mısır'da bulunan CSA Textile Egypt S.A.E'nin, Romanya'da faaliyet gösteren SC Dentaş Romania S.R.L.'nin, İtalya'da faaliyet gösteren Filidea S.R.L.'nin ve Abalioğlu Teknoloji San. ve Tic. A.Ş.'nin Yönetim Kurulu Başkan Yardımcısıdır. Ayrıca, Er-Bakır Elektrolitik Bakır Mamulleri A.Ş.'nin Yönetim Kurulu Üyesidir.

Cafer Sadık Abalioğlu Eğitim ve Kültür Vakfı'nın kurucu üyesi olan İsmet Abalioğlu, çevre alanında da pek çok çalışmaya öncülük etmiştir. 1996'da kurulan DOÇEV - Doğa ve Çevre Vakfı'nın kurucu başkanı olup, Vakfın Yönetim Kurulu Başkanlığı görevini sürdürmektedir.

İsmet Abalioğlu, evli, iki çocuk sahibidir. Orta derecede İngilizce bilmektedir.

Okul yaptırmaya nasıl karar verdiniz, okulların adı nereden geliyor?

Ağabeyim birçok konuya değindi ben de kısaca düşüncelerimi paylaşmak istiyorum.

Babam hayatı boyunca iyi bir vatandaş olma çabasında olmuş; yaşadığı topluma olan borcunu başta eğitim kurumları açmak üzere, birçok hayır işine imza atarak yerine getirmiştir.

1973 yılında Cafer Sadık Abalioğlu İlkokulu'nun kuruluşu ve Cumhuriyetimizin 50. yılında Milli Eğitimimize armağan edilmesi bunun önemli göstergelelerinden.

1973 yılında "Cafer Sadık Abalioğlu İlkokulu" nu yaptırdıktan sonra dostları babama, "Cafer bey artık bir de ortaokul yaptırırsın" demişler. O da "onu da çocuklar yaptırırsın" diye cevap vermiş. Ben daha sonra bu konuyu babama birkaç kez sordum, bana hiç cevap vermedi.

Bugün bu soruya da cevabına da gerek olmadığını düşünüyorum. Çünkü babam; eğitime verdiği önem ışığında, bugünlere göre paranın çok daha kıymetli ve tedarikinin zor olduğu bir dönemde o okulu yaptırmıştı. Bu bize bir yerde "daha iyisini siz yaptırın" mesajı ve talimatı idi. Babamın adını taşıyan okuldan

sonra, annemin adına da bir okul yapıldı. O yıllarda hanımlarının adına okul yaptıran pek yoktu. Ama babam yaptırdı. Annem, adına okul yapılacağı için çok sevinmişti. 'Madem bu okulu yapacaksınız, o okulda okuyacak çocukları, sınıflarını, bahçede oynadıklarını sağlığında görmek isterim, okulu bir an önce bitirin.' demişti. Okul inşaatını kısa sürede bitirdik. Ama okulun açılacağı günlerde babamı kaybettik. Zamanın Denizli Valisi annemizden okulun açılışını yapmasını istediğinde 'Temelini Cafer'le birlikte attık, onsuz içim kaldırmaz.' dedi." Bu nedenle okulun açılış töreni de yapılmadı. Babamın vefatından sonra annem ciddi sağlık sorunları yaşadı. Üç buçuk ay sonra da annemizi yitirdik. Annemin adına yapılan ilkokulda okuyan çocukları görmesi mümkün olmadı. Bazı şeyler çok istesenez de nasip olmuyor.

Babamın sağlığında ortağı ve yönetim kurulu üyesi olduğumuz Dentaş adına da bir ilkokul yapılmıştı. Hızla gelişen ülkemizde yeni okullar yapmamız, okullaşmaya destek olmamız tabii ki gerekiyordu. Annem ve babamdan sonra Erikoğlu ailesi ile birlikte Er-Bakır Fen Lisesi'nin kuruluşunu gerçekleştirdik. Şimdilerde ise otistik çocuklar için yaptırmakta olduğumuz Dentaş Özel Eğitim Uygulama Merkezi'nin inşaatı bitmek üzere.

ZAFERİYE - CAFER ABALIOĞLU AİLESİNİN YAPTIRDIĞI OKULLAR

Zaferiye Abalioğlu İlkokulu - Denizli

Cafer Sadık Abalioğlu Ortaokulu - Denizli

Dentaş İlkokulu- Denizli

Erbakır Fen Lisesi* - Denizli

Dentaş Otistik Çocuklar Özel Eğitim Uygulama Merkezi - Denizli

* Abalioğlu ve Erikoğlu ailelerinde belirtilmiştir.

Zümrüt ERİKOÇLU

Nermin ÜLKÜ

NERMİN ÜLKÜ

“Çağdaş eğitim istiyoruz.”

Özgeçmiş

Beş evladı olan Zaferiye ve Cafer Abaloğlu'nun ilk çocukları olarak 1945 yılında Denizli'de doğdu. Denizli Kız Enstitüsünden mezun olan Ülkü, 1965 yılında Turhan Ülkü ile evlendi. Evlendikten sonra eşiyile birlikte Ankara'ya yerleşen ve 10 yıl orada yaşayan Nermin Ülkü, Denizli'de ikamet etmektedir. 1999 yılında kurulan Cafer Sadık Abaloğlu Eğitim ve Kültür Vakfı'nın kurucu üyesidir ve 4 çocuk sahibidir.

Okul yaptırmaya nasıl karar verdiniz, okulların adı nereden geliyor?

Eğitim konusunda söylenenlere ila-
veten pek fazla bir şey söyleyemeyece-

ğim, fakat eğitimin doğru ve çağdaş bir eğitim olması gerektiğini düşünüyorum. Çünkü eğitimle terörist de yetişiyor, bi-
lim insanı da. Bu nedenle çok önemli bir konu. Ayrıca eğitim konusunda herkes çok iyi şeyler yapmaya çalışıyor ama bir türlü önü açılmıyor pek çok şeyin. Eğitime çok önem veren annemle babamla gurur duyuyoruz. Onlar yaptıkları ile güzel ve hayırlı şeylere vesile oldular.

Normal yaşamlarında israftan kaçınan pahalıya, lükse hiç itibar etmeden bir hayat süren annem ve babam, konu şehrimizin ihtiyacı olan okullar gündeme geldiğinde veya hayır işlerinde ise hep cömert oldular.

“

Eğitime çok önem veren annemle babamla gurur duyuyoruz. Onlar yaptıkları ile güzel ve hayırlı şeylere vesile oldular.

”

ZÜMRÜT ERİKOĞLU

“ Annem, Türkiye'nin en başarılı liselerinden olduğu dönemlerde Denizli Lisesini bitirmişti. Akıllı bir kadındı, babam o kadar yoğun iş temposu arasında bile annemle fikir alışverişi yapar, iş konuşmaktan keyif alırdı. Babamın başarılı kararlarında annemin de payı olduğuna inanıyorum. ”

Özgeçmiş

Zaferiye ve Cafer Abaloğlu'nun en küçük evlatları olarak 1954 yılında Denizli'de doğdu. Tahsil hayatına Denizli'de başlayan Erikoğlu, Denizli Kız Enstitüsünden mezun oldu. 1975 yılında Hüseyin Erikoğlu ile evlenen Zümrüt Erikoğlu, 1999 yılında kurulan Cafer Sadık Abaloğlu Eğitim ve Kültür Vakfı'nın kurucu üyesi olup halen Yönetim Kurulu Üyeliği görevini sürdürmektedir ve üç çocuk sahibidir.

Okul yaptırmaya nasıl karar verdiniz, okulların adı nereden geliyor?

Ben ailenin en küçük evladiyım. Konuya farklı bir açıdan yaklaşmak istiyorum. Babam Cafer Abaloğlu'nun 1973 yılında okulun açılışındaki şu sözünü unutmuyorum: “Bu okulun açılışını yaptığım için çok mutluyum. Ama mutlaka eşim adına da bir okul yaptıracağım” demişti.

Aradan zaman geçti ama babam devamlı olarak bunu hep gündemde tuttu; “Zaferiye senin adına bir okul yaptırmak istiyorum” diye. Çünkü babam her zaman; “Zaferiye Abaloğlu olmasaydı, Cafer Abaloğlu olmazdı, eşim benim için

çok kıymetli” derdi. Babamız da annemiz de çok akıllı insanlardı, onlarla her zaman gurur duyduk, ben bugün onların dünyaya bakış açılarını örnek alıyorum.

1993 senesi Nisan ayı idi galiba, annemin okulunun yapımı için bize bir yer gösterildi, yani şu an okulumuzun olduğu yer. Hep beraber oraya gittik, annem dedi ki; “Burada hiçbir şey yok, ne diye buraya okul yaptırıyoruz, hangi talebe gelecek buraya?” Annem; babamın okulu gibi ihtiyaç olan bir bölgeye yapılmasını arzu ediyordu. Yetkililer; “Zaferiye Hanım buraya yapalım okulu, yakın bir zamanda çok büyük ihtiyaç olacak burada, yetmeyecek bile sizin okulunuz” dediler. Okulun yapılacağı yere kısa zamanda karar verildi, bu karardan babam da annem de çok heyecanlandılar ve çok mutlu oldular.

Okulun, 1994 yılının eğitim dönemine yetişmesi için çalışmalara başlandı. Ben hiç ihtimal vermedim okulun yetişeceğine ama hakikaten kısa süre içerisinde bitirildi. Planlandığı gibi Eylül ayının sonunda açılması için hazırlıklara başlandı. Fakat babamı, maalesef 5 Eylül günü kaybettik. Babam çok arzu etme-

sine rağmen annemin okulunun açılışını göremedi. Dönemin Valisi Oğuz Kağan Bey'di, anneme başsağlığı ziyaretine geldi. “Cafer Bey çok arzu etti sizin adınıza bu okulu yapmayı, lütfen bu okulun açılışını yapalım” dedi. Fakat annem “kusura bakmayın” dedi ve kabul etmedi. O sene 50. evlilik yıl dönümlerini kutlayacaklardı. Biz de babamla şakalaşıyorduk; “Baba ne alacaksın anneme 50. yıl dönümü hediyesi” diye soruyorduk. O da hep diyordu ki “Okul yaptırıyoruz, daha ne yapalım.” Babamın vefatından sonra bunu anneme hatırlattığımızda “Cafer, bana bundan daha büyük bir hediye veremezdi.” derdi. Vali Bey okulun açılışını ikinci dönem yapmayı önerdi, ancak annem Aralık ayı sonunda vefat etti ve okulun açılışı yapılamadı.

Temennileriniz?

Bizler, yaptırıp Milli eğitime bağışladığımız okullarda Atatürk'ün izinden giden çocuklar yetişmesini istiyoruz. Okullarımızdan yetişecek çocukların Türkiye'yi daha iyi yerlere getirebilecek talebeler olmasını arzu ediyoruz. Okul yaptıran ailelerin eğitim sistemi hakkında tavsiyelerinin dikkate alınmasını öneriyoruz.

BEN ANAOKULUNDAN
BAŞLAMAMIZ GEREKTİĞİNİ
DÜŞÜNDÜM. SONRA ORTA,
LİSE, ÜNİVERSİTE İNŞALLAH...
SAĞLIĞIMIZDA YAPAMASAK
BİLE, EVLATLARIM VAR. ONLAR
BU SÖZLERİMİZİ DUYUYORLAR,
ARKAMIZDAN YAPARLAR ARTIK,
ONLARA HAVALE EDİYORUM.

HÜSEYİN ERİKOĞLU

"Okulumuzdaki öğrencilerimiz Denizli'yi temsil ediyor."

Özgeçmiş

1949 yılında Saadet ve Ahmet Nuri Erikoğlu çiftinin ilk çocuğu olarak Denizli'de dünyaya gelen Hüseyin Erikoğlu, ilk ve orta öğrenimini Denizli'de; yükseköğrenimini ise İzmir'de, Ege Üniversitesi İktisadi ve Ticari Bilimler Akademisinde tamamlamıştır.

Hüseyin Erikoğlu'nun çocukluk ve gençlik yılları Kale içindeki Bakırcılar Çarşısı'nda babasının dövme bakır işinde çıraklık yaparak iş tecrübesi kazanarak geçmiştir.

Yaşamının en verimli zamanlarında hayatının dönüm noktaları addettiği şirket olan Ergür Kablo A.Ş.'nin kurulumunda görev almıştır.

Sanayici bir ailenin oğlu olması dolayısıyla okula devam ederken iş hayatına atılmış, 1976 senesinde Zümrüt Hanım ile evlenerek bu evliliklerinden Erman, Nuri ve Onur isimli 3 oğlu olmuştur.

Sanayi Sektörünün yanında Türkiye'nin ilk özel bankalarından olan Denizli İktisat Bankası'nın alınmasıyla Finans Sektörü'ne girmiş ve bu alanda da çalışarak tecrübe kazanmıştır.

1980 yılında şu an ülkemizin sanayi devi olarak kabul edilen Er-Bakır A.Ş. kurulmuştur ve bu şirketin Yönetim Kurulu Başkanlığı'nı yapmıştır.

1999 Yılında Amerika kıtasındaki satışları organize etmek için New York'ta kurdukları C.N. WIRE Corporation'da Yönetim Kurulu Başkanlığı yapmıştır. Bu şirket ile ; 2014 yılında Er-Bakır ve Holdingler kanalıyla New Mexico'da bakır tel üretim tesisi kurulmuştur. İlerleyen

dönemde kardeşleriyle birlikte babalarının adını verdikleri, tüm sınai ve ticari aktivitelerin bir çatı altında toplandığı Ahmet Nuri Erikoğlu Holding AŞ'yi 1994 yılında kurmuşlardır.

Hüseyin Erikoğlu, en modern ve en son teknoloji cihazların yanında en kaliteli hekimlerle çalışan Göz Akademi Hastanesi'nin tamamını alarak Sağlık Sektörü'ne de girmiştir.

Hayat boyu sürecek öğrenmenin temelinin küçük yaşlarda başladığına inanan Hüseyin Erikoğlu, "Hüseyin Erikoğlu Anaokulu"nu yaptırmakla eğitime de destek olmuştur.

Hüseyin Erikoğlu bu hayat tecrübesi ve kurumsallık anlayışı ile yine şirketlerin içinde çalışan profesyoneller ve Amerika'da işletme ve endüstri tahsili yaparak ülkemize dönen oğulları Erman, Nuri ve Onur'a yetkiler ve sorumluluklar vererek onları izlemekte, devamlı işler hakkında raporlar almakta, gerektiğinde onlara yol göstermektedir.

Ticari yaşamın olduğu kadar sosyal yaşamın da önemli olduğunu düşünen ve bu konuda çalışmalar yapan Hüseyin Erikoğlu, Denizli'deki birçok sivil toplum kuruluşunda görev almıştır.

Okul yaptırmaya nasıl karar verdiniz, okulların adı nereden geliyor?

Bizim mesleğimiz babadan dövme-ciliktir, bakırcılıktan geldik. Babam ilkokulu bitirmiş, zanaata geçmiş, okula devam etmemiş. Çalışmak ve meslek sahibi olmak istemiş. Belli bir süre devam ettiğimiz bakır dövme-cilikten sonra, kabloculuk işine geçtik. Kabloculuktan

sonra, daha evvel kurulmuş bir elektroliz tesisimizi İstanbul'dan Denizli'ye taşıdık. Er-Bakır şirketimizde Abaloğlu ailesi ile ortaklığa girdik. Şirketimiz adına birlikte bir okul yapmaya karar verdik. Denizli'de hangi alanda okul eksikliği var diye araştırdık. Fen lisesi eksikliği olduğunu öğrendik ve Denizli'de olmayan bir fen lisesini yapmamız gerekir kararına vardık Abaloğlu ve Erikoğlu aileleri olarak. Okulumuzdan çok memnunuz ve talebelerimizle iftihar ediyoruz. Daha sonra bu okulun arkasından babam bir okul yapmak istedi. Babamın okulunu ve annemin okulunu yaptık. Ben anaokulundan başlamamız gerektiğini düşündüm. Sonra orta, lise, üniversite inşallah... Sağlığımızda yapamasa bile, evlatlarımız var. Onlar bu sözlerimizi duyuyorlar, arkamızdan yaparlar artık, onlara havale ediyorum. Şimdi eşim Zümrüt adına muhakkak bir okul yaptırmayı düşünüyorum. Belki eşimin okulunu da anaokulu olarak planlarız. Anaokulundan itibaren çocuğu yetiştirmenin önemli olduğunu düşünüyorum.

Temennileriniz?

Ben talebelik hayatımda İngilizce öğrenme konusunda zorluk yaşadım, bu yaşıma kadar da bunun sıkıntısını çektim. Şu anda torunum henüz 6-7 yaşlarında olmasına rağmen, İngilizceyi öğrenmeye başladı bile. Bizim imkânımız var, erken yaşta yabancı dil öğrenebileceği okullara gönderebiliyoruz çocuklarımızı. Ama devlet okullarında da yabancı dil eğitimine önem verilmesi gerektiğini düşünüyorum. Benim son sözüm; eğitim, eğitim, eğitim!

ERİKOĞLU AİLESİ VE HÜSEYİN ERİKOĞLU'NUN YAPTIRDIĞI OKULLAR

Ahmet Nuri Erikoğlu İlkokulu -Denizli

Saadet Erikoğlu İlkokulu - Denizli

Erbakır Fen Lisesi * - Denizli

Hüseyin Erikoğlu Anaokulu - Denizli

* Abaloğlu ve Erikoğlu ailelerinde belirtilmiştir.

ASLINDA YAPTIĞIMIZ
HAYIRLARIN
BAHSEDİLMESİNDEN ÇOK
HOŞLANMAYIZ. ÇÜNKÜ
BÜYÜKLERİMİZ ŞÖYLE DEMİŞ;
“SAĞ ELİN VERDİĞİNİ SOL EL,
SOL ELİN VERDİĞİNİ SAĞ EL
DUYMAYACAK.” BİZ İSMİMİZ
DUYULSUN, ÜN OLSUN GİBİ BİR
AMAÇ GÜTMÜYORUZ.

AHMET GALİP PARALI

" Biz yatırımlarımıza ve hayır hasenata devam etmek için gönüllüüz."

Özgeçmiş

Kızılcabölüklü işadamı Hacı Ahmet Paralı'nın torunu Enver Paralı'nın oğlu olan Ahmet Galip Paralı, 1983 yılında İstanbul'da doğdu. Paralı Ailesi, Hacı Ahmet Paralı'nın İstanbul'a göç ettiğinden beri, İstanbul'da tekstil işini yürütmektedir.

Okul yaptırmaya nasıl karar verdiniz, okulların adı nereden geliyor?

İlk öncelikle bu işe vesile olan, Denizli'nin ileri gelen ailelerinden Abaloğlu ailesine teşekkür ederim. Denizli bizim için çok önemli bir yer. Sadece memleket olması açısından değil, her türlü iştirake, yatırıma ve hayır işine vesile olabilecek, önü açık bir yer. Bizler yaklaşık 65 seneyi aşkındır, İstanbul'dayız. Ama Denizli'den asla kopmadık. İşin finans kısmını ve sektörü bir kenara bırakmak gerekirse, gerek okulların isimleri gerekse mahiyetleri olarak, biz 2.nesil ve 3.nesil evlatlar, bizi Denizli'den İstanbul'a taşıyan ailenin istikbalini ve istikrarını koruyan kişiler olan dedemin ve babaannemin isimlerini yaptırdığımız okullara vermek niyeti güttük. Bizler doğma büyüme İstanbullu olsak da, Denizlili anne, baba, dede ve babaanne tarafından büyütüldük. Onların verdikleri eğitim ve ahlakla bir yerlere gelmeye çalışıyoruz. İstikrar ve istikbalimizde ödün vermediğimiz prensiplerimiz olmuştur, Denizli eşrafının ve halkının da ödün vermediği prensiplerdir bunlar.

İsmen dile getirmekten hicap duysak ta, okullarımız dışında yaptığımız başka yardımlar da var. Aslında yaptığımız hayırların bahsedilmesinden çok hoşlanmıyoruz. Çünkü büyüklerimiz şöyle demiş; "Sağ elin verdiğini sol el, sol elin verdiğini sağ el duymayacak." Biz ismimiz duyulsun, ün olsun gibi bir amaç gütmüyoruz. Pamukkale Üniversitesi'ndeki Kadın Doğum

Evi'nin düzenlemesi bizim tarafımızdan yapıldı. Bunun dışında, gerek Cankurtaran'da gerek Kızılcabölük'te Denizli'ye kattığımız kız yurtlarımız var. İnşaatı hâlâ devam eden ve son aşamasına gelen bir camimiz var. Kızılcabölük'te zaten bir camimiz var. Bu bir gönüllülük işi.

Temennileriniz?

Denizli konum olarak tam ortada kalan ve kesinlikle her yere önü açık bir yer. Aydın, Afyon, İzmir, Antalya'ya kadar yolu çok açık. Hem coğrafi konumu hem halkının sıcaklığı, samimiyeti açısından her zaman bir durak noktası olacak bir yer. Gönümüzün bir tarafı hep Denizli'de. Denizli'nin hem sanayisinin hem insanların Avrupa'ya açılmasıyla beraber aslında çehresi değişti. Teknoloji ve yatırımlar bir tarafta ilerlerken, diğer tarafta biz kendi halkımızı nasıl yetiştirebiliriz derdindeyiz. Bunun için elimizden geleni yapıyoruz tabi bu işler zaman, bütçe meselesi ve doğru insanlarla iletişime geçme meselesi. Biz şu ana kadar Allah'a şükür hiçbir hayır işinde sekteye uğramadık. Her şey rayında ilerledi tabiri caizse tereyağından kıl çeker gibi. Bundan sonra da elimizden geldiği kadarıyla yapmaya devam edeceğiz.

Denizli'nin gerçekten içinde yaşayan, gününü orada geçiren insanların ihtiyaçlarını bizim anlayabilmemiz ve görebilmemiz için bizi yönlendirecek büyüklerimize ihtiyacımız var. Bu konuda gerek devlet âlilerinin gerekse sevdiğimiz dostlarımızın bize ulaşmasını bekliyoruz. Gerçek ihtiyaç ne ise oraya yönelik işlerin yapılmasını arzu ediyoruz. Bize öyle bir ışık tutun ki, Kızılcabölük'te ya da başka bir ilçede öğrenci bulabilelim. Çünkü öğrenci artık ilçede kalmak istemiyor, Denizli'nin içine ya da başka şehirlere

gitmek istiyor. Bu bizim için gerçekten büyük kayıp. Çünkü Denizli şu ana kadar inanılmaz cevherler çıkarmış ve yeni cevherler çıkarması da olası. Ama içeride barındırmak için imkânımız el vermiyor ya da daha iyi koşulları tercih ediyorlar. Bu yazının ulaşacağı herkese bizim söylemek istediğimiz; bizim ve bizim gibi ailelerin elinden tutulması lazım. Bizim bu işleri ilelebet sürdürmemiz ve elimizden geleni sergileyebilmemiz için, herkesin yardımı gerekiyor. Bize doğru yerde doğru işler yapılmasını sağlayabilecek, bir ışık gösterilmesi lazım. Biz yatırımlarımıza ve hayır hasenata devam etmek için gönüllüüz.

Şimdi, hayırseverlik işi aynı ortaklık gibi karşılıklı güvene dayalı. Ve burada iş gerçekten hayırsevere düşüyor. Parayı verdim, yapmak istediğini yap, gerektiği zaman bana bildir demekle olmuyor. Yaptığınız şeyin en iyisini yapmak istiyorsunuz; orada ibadet eden, kalan, eğitimini sürdüren sonrasında Türkiye'nin çeşitli yerlerinde çeşitli mertebelere çıkan insanlar orayı hatırladığı zaman iyi hatırlamalı. " Rafları kütüphanesi son teknoloji " veya " sıraları bir köy sırası gibi değildi" dendiği zaman biz gururlanıyoruz. Size şöyle bir anımı anlatayım: Ben asker-deyken dedemin ilkokulundan mezun bir arkadaşla tanıştım, askerliğimizi birlikte yaptık. Beni 5.000 kişinin içinde tek mil verirken buldu. Yanıma gelip "Biliyormusun ben senin dedenin ilkokulundan mezunum" dedi. O an hissettiğim duyguyu size anlatamam. Bizler Denizli'yi ve Denizli insanını özlüyoruz. O topraklarda büyüdük. Ben hiç olmadı ayda 1 veya 2 kere giderim.

Bize bu imkânı verdiğiniz ve sesimizi bir şekilde duyurduğunuz için ben teşekkür ederim.

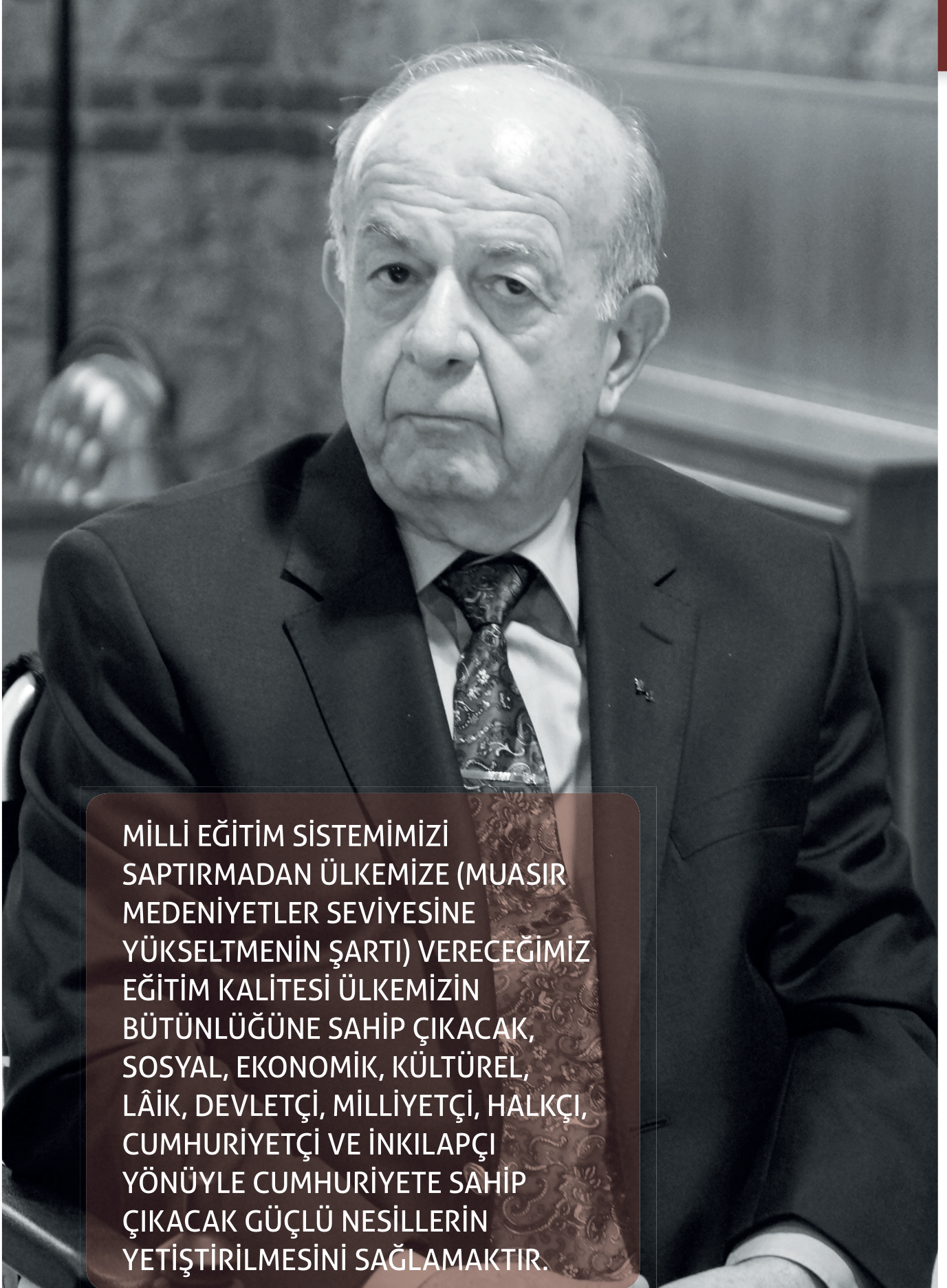
PARALI AİLESİNİN YAPTIRDIĞI OKULLAR

Hanife-Ahmet Paralı Endüstri Meslek Lisesi - Kızılcabölük Tavas / Denizli

Ahmet ve Hanife Paralı Anaokulu - Denizli

Hanife ve Ahmet Paralı Endüstri Meslek Lisesi Atölyeleri - Kızılcabölük Tavas / Denizli

Hacı Ahmet Paralı Ortaokulu - Denizli

MİLLİ EĞİTİM SİSTEMİMİZİ
SAPTIRMADAN ÜLKEMİZE (MUASIR
MEDENİYETLER SEVİYESİNE
YÜKSELTMENİN ŞARTI) VERECEĞİMİZ
EĞİTİM KALİTESİ ÜLKEMİZİN
BÜTÜNLÜĞÜNE SAHİP ÇIKACAK,
SOSYAL, EKONOMİK, KÜLTÜREL,
LÂİK, DEVLETÇİ, MİLLİYETÇİ, HALKÇI,
CUMHURİYETÇİ VE İNKILAPÇI
YÖNÜYLE CUMHURİYETE SAHİP
ÇIKACAK GÜÇLÜ NESİLLERİN
YETİŞTİRİLMESİNİ SAĞLAMAKTIR.

HULUSİ KULAKLI

“Doğru eğitim için devletimize katkı verdik.”

Özgeçmiş

1940 yılında Denizli'nin Başkarcı köyünde doğan Hulusi Kulaklı, ilkokulla aynı köyde başladı ve üçüncü sınıfa kadar devam etti. Babasının 1950 yılında Denizli'ye gelmesiyle, İsmet Paşa ilkokulu'na başlayarak, buradan mezun oldu. Sonra Denizli Lisesi'ne devam etti, ortaokul ve liseyi tamamlayarak 1959-60 döneminde Denizli Lisesi'nden mezun oldu. Pamuk ticaretiyle uğraşan babasının yanında çekirdekten yetişerek aynı mesleği sürdürdü. 1958 yılında başladığı iş hayatını 2000 yılına kadar sürdüren Kulaklı, pamuk mesleğinin özünü şöyle ifade etmektedir; “Pamuğun dalı küçüktür, düşen iflah olmaz.”

Okul yaptırmaya nasıl karar verdiniz, okulların adı nereden geliyor?

Sözlerime başlamadan önce, Denizli'de birçok konuda öncü olan Abaloğlu ailesine böyle bir toplantıyı tertip etmelerinden dolayı saygılarımı sunuyorum.

Çocukluk günlerimdeki şartlarda Başkarcı'daki okulumuzda eğer bir tebeşir parası toplayamazsak tahtaya yazı yazılamazdı. Eğer okula giderken bağ bahçelerden geçerken bir parça odun götürmezsek, sobalar yanmazdı. Zaten yansa da dumanından durulmazdı. Teneffüslerde bahçelerin taşını toprağını toplar, bir şeyler yetiştirmeye çalışırdık. Böyle bir devirde yaşamış bir kişi olarak sıkıntıların hepsini yaşadım. Bunlar artık mazide kaldı. Bugün bunları 30-40 yaş altı kişilere anlattığımız zaman, muhayyilesinde canlandıramıyor bir türlü.

18 yaşında Kulaklı Kollektif Şirketi'nde babamla ortak olduk. Sonra müstakil iş başına geçtim, kendi kendime bir iş yeri edindim. Sonrasında evlendim.

İlk kez milli eğitimle ilişkim şöyle oldu: Bir gün, Atatürk Orta Okulu Aile Birliği Başkanı Avukat Nevzat Altın aradı. Yönetim olarak ziyarete geldiler, Denizli'de ilk kez bir okulda lisan laboratuvarı yapmak istediklerini söylediler. Benden destek istediler, ihtiyaçları olan miktarda katkı yaptık. Hulusi Kulaklı Lisan Laboratuvarı açıldı.

84-85 yıllarında iş yerine gelir giderken o zamanki adıyla Mimar Sinan Okulu, şimdiki Yardım Sevenler Derneği'nin büyüttüğü okulun yapılışını görüyordum. Sonra okulun yapımı bitti ve okul tedrisata başladı. Keşke benim de okulum olsa diye geçiriyordum içimden. Dönemin Belediye Başkanı'na anlattım, istişare ettik. Başkan Bey, konuyu Vali Bey'e anlatmış, beni çağırdılar. Konuştuk, anlaştık. Ben gerekli olan parayı vereceğim, milli eğitim okulu benim adıma yapacak. Ancak paranın bir miktarını peşin vereceğim; kalanını 3 ay içerisinde parça parça ödeyeceğim. İşlemlere başladık, protokol yapıldı. Çek kendisine verildiğinde Vali Bey der ki; “Olmaz, notere giderek taahhütname vermesi gerekiyor, ancak o zaman kabul ederim.” Ben de çekimi geri aldım, iptal ettim. Hâlâ kasamda saklarım. Böylece benim okul yapma işim biraz kursağımda kaldı, şevkim kırıldı. Okul yapma işini erteledim.

Bir gün Ramazan ayında oturuyorum, İmam Hatip Camisi'nin Yönetim Kurulundan Ramazan Yenidede, işyerime geldi. Gelmesinin nedeni, tahmin ettiğim gibi yardım istemektir. “Peki yaparız” dedim. Ama sadece yardımı yeterli bulmadı Hoca, Ali Aygören de var yönetimde. Caminin tamamını yapmamı istediler. O sıralar Denizlispor'dayım, Ticaret Borsası Başkanıyım, sosyal yönüm kuvvetliydi. Biraz insanlardan da çekindim cami yaptırma konusunda. “Ali Bey fizibilitesini çıkarsın hakkından gelebileceksem, olabilir” dedim. 15 gün sonra aynı heyet geldi, maliyeti çıkarmışlar. O gün için, gerek okulun tatbiki eğitimi bakımından, gerekse de mahalli olarak o bölgeye bir cami gerekliydi. Camiyi yaptırдық. Böylece okuldan önce cami yapmak nasip oldu. Ama camiyi şimdi yıktılar.

Bir gün, Karcı'daki okul müdürü Ahmet Bey, köyde bir okula ihtiyaçları olduğuna dair Vali Necati Bey'e müracaat eder. Bu arada milli eğitim müdürlüğü de inceleme yapar. Vali Necati Bilican'la 74'ten beri arkadaşlığımız vardı. Beni çağırdı, anlattı durumu. Vali Bey'e as-

lında o işten soğuduğumu, ama köyüm olduğu için yapacağımı söyledim. 16 derslik olarak başladığımız sonradan bölgenin ihtiyacı nedeniyle 24 dersliğe çıkardığımız okulun adı Mustafa Kulaklı İlköğretim Okulu oldu.

Aradan 1 sene geçti. Necati Beyle oturduğumuz bir gün, dönemin Belediye Başkanı “Sayın valim, ben köye giremiyorum çünkü ‘Bağbaşı Köyündensin, Zümrüt Evlerde oturuyorsun, ama bizim okulumuz yok’ diyorlar” bana dedi. Vali Bey de, “Patron işte burada” dedi, benim üstüme yıktı. “Peki” dedim. Adını da kardeşimin adı olan Hüsametdin Kulaklı olarak belirledim. Birer sene arayla iki okul yaptık.

Vali Necati Bilican, dönemin Milli Eğitim Bakanı Avni Akyol'u okulun açılışına davet etti. Avni Akyol da siyaseti iyi bilen nadir kişilerdendi. Bağbaşı'ndaki okulun açılışında dedi ki: “İşte hayırlı evlat; hem babasının adına, hem de kardeşinin adına okul yaptırdıktan sonra kendi adına da eşinin adına da okul yaptırır”. Akşam Pamukkale'de protokol imzalama toplantısı var. Gittik, Avni Akyol ile bir protokol imzaladık, böylece Hulusi Kulaklı Okulu'nu nasip etti Allah, çok şükür.

Rahmetli eşimin vefatından 5 sene önce, Bağbaşı'ndaki okulun açılışında vali beyin eşimin adına okul yapılması konusundaki önerisine “İnşallah sayın valim” demiştim. Bu dediğimi de hiçbir zaman unutmadım ve eşime borçlandım. Eşimin adına okul yaptırmayı kafama koymuştum. Dönemin Valisi Yavuz Erkmen'in yanına gittik bir gün eşimle beraber. Çaldık kapıyı “Sayın valim benim borcum var eşime, bunu yerine getirmeye geldik” dedim. “Okulun adı Semiha Kulaklı olacak” dedim. “Bağbaşı'nda tam tepede zirvede bir okul yapılacak, en modern anaokulu orayı yapalım.” dedi.

Ticaret Borsasının Okulu için bir anımı anlatmak istiyorum. Dönemin Valisi Oğuz Kağan Köksal ile oturuyorken, Mantarcı Nazmi çıkıp geldi. “Sayın va-

lim biz Zeytinköy’de okulsuz kaldık, sadece su basmanı yapabildik ama üstü yok.” dedi. Vali Bey, “Hulusi Bey, Ticaret Borsası olarak bir şey yapar mısınız?” dedi. “Mümkün değil, bizim paramız yok okul için.” dedim ama bir yandan kırmak da istemiyordum. “Tamam Sayın Valim, ben yönetimdeki arkadaşlarla konuşurum” dedim, bütün riskleri göze alarak. Denizli Ticaret Borsası İlköğretim Okulunun yapılmasına da böyle başlamıştır.

Temennileriniz?

Yüce Atatürk’ün şu sözleri bize, gençlerimize ve çocuklara vereceğimiz müspet bilimlerin özetidir. Milli Eğitim sistemimizi saptırmadan ülkemize (Muasır medeniyetler seviyesine yükseltmenin şartı) vereceğimiz eğitim kalitesi ülkemizin bütünlüğüne sahip çıkacak, sosyal, ekonomik, kültürel, lâik, devletçi, milliyetçi, halkçı, cumhuriyetçi ve inkılapçı yönüyle cumhuriyete sahip çıkacak güçlü nesillerin yetiştirilmesini sağlamaktır.

“İstikbal göklerde” sözünün ne olduğunu şimdi anlıyoruz. Dünya uzayla uğraşılıyor.

Muharebe meydanlarında çok büyük zaferler, diplomatik alanda çok büyük başarılar kazanabilirsiniz ama ilim-bilim ve ekonomik bakımdan zayıfsanız bir gün sürünmeye mahkûmsunuz.

Onun içindir ki “Hayatta en hakiki mürşit ilimdir.” sözü de dünya durdukça ders alınacak sözdür.

Çocuklarımızın yetişmesinde en büyük etken öğretmenlerimizdir. Vatanını seven demokrasiye inanan öğretmenlerimizin yılmadan usanmadan çocuklarına sahip çıkacaklarına inanıyorum ve güveniyorum.

Ülke olarak en büyük beklentimiz budur. Ne mutlu ülkesine sahip çıkan talebeler yetiştiren ve yetiyecek öğretmenlerimize.

Bu konulardaki görüşlerimin özeti olarak, 14 Kasım 2008 Cuma günü, Başkarcı’daki Mustafa Kulaklı İlköğretim Okulu açılışındaki konuşmamı sizlerle paylaşmak istiyorum:

“Sevgili çocuklar yarının gençleri yöneticileri, ilim ve bilim adamları olarak kendinizi dünya insanı olarak yetiştirmenizi, sosyal, ekonomik, kültürel yönlerden uluslararası arenalarda hedefler belirlemenizi diliyorum. Ülkemizin ileri gitmesinde hepimizin sorumluluk ve pay sahibi olduğumuzu unutmayınız. Kimseyi kendinizden üstün görmeyin. Manevi değerlerimizden kimseye ödün vermeyin. Çünkü hiçbir kimse sizlerden üstün değildir. Yeter ki kendi özgüveninizi kaybetmeyin.

Bütün dünyanın gözü bu memlekette, ülkemiz dünyanın gözbebeği durumunda. Unutmayın ki bu toprakların her karışığında bir şehit kanı vardır. Bize düşen en önemli görev, vatanımıza sahip çıkıp dört elle sarılmaktır ve en önemli sorumluluğumuzdur. Bu sorumluluk yelpazesini genişleterek maddi ve manevi değerlerden kimseye ödün vermemelisiniz. Sizler kendinize güvendiğiniz ve azminizi kaybetmediğiniz sürece bu topraklarda kimsenin gücü ve sözü olmaz. Onun içindir ki kendinize hedefler belirleyin. Ona ulaşmak için var gücünüzle çalışıp ülkenize, ailenize, topluma karşı sorumlu ve başarılı birer lider olursunuz. Unutmayın ki sizler geleceğin paşası, valisi, idarecisi, doktoru, mühendisi, hakimi, savcısı, eğitimcisi vs. olacaksınız. Hepinizin gözlerinde o ışığı görüyorum ve başarılar diliyorum. Büyük Atamızın dediklerini hiç unutmayın. “Cumhuriyeti biz kurduk onu yüceltecekler sizlersiniz.”

Sevgili çocuklar bu vesile ile başta müdürleriniz, öğretmenleriniz ve sizlere sevgilerimi sunar başarılarınızın daim olmasını dilerim.”Hepinize saygılar sunuyorum.

YAPTIRDIĞI OKULLAR

Mustafa Kulaklı İlkokulu - Denizli

Hüsamettin Kulaklı İlkokulu - Denizli

Hulusi Kulaklı Ortaokulu - Denizli

Hacı Semiha Kulaklı Anaokulu - Denizli

SOLUKLANMA

Selam ile davet gitti dört yana,
Dostlar geldi CSA'da yan yana,
Her bakışla sevgi değdi her cana,
Hayırsever nice değer toplandı.

İlkokulda, orta, lise eğitim
Böyle güzel toplantıya ne deyim.
Sanki akıl erdemin içindeyim.
Sohbet ile akıl gönül paklandı.

Ana baba karın kardeş anıldı.
Sanki hepsi toplantıda sanıldı.
Gözler doldu, duygulara dalındı.
Yüreklere ne var yoksa yoklandı.

Kameroğlu Kadir günü doğmuştu,
Kamer ile Atasay da olmuştu.

Akılları hep Çivril'de kalmıştı.
Hayırları günden güne çoklandı.

Kaynak dendi Mustafa'yla Kazım'a
Gülây'la Nalan geldi nazına
Hayranlardı Babadağ'ın yazına
Hayırları kayda geçti saklandı.

Hulusi'ydı Kulaklı'ydı adıyla
Hep sevildi hayırsever namıyla.
Sohbetini bağlayınca tadıyla.
Muhabbeti bu noktada tamlandı.

Cengiz Bektaş ecdadıyla şanlıdır.
Mimarisi şiiiriyle anlıdır,
Umuduyla gelecekte yanlıdır,
Varlığıyla mitoloji panlandı.

Erbakırla Erikoğlu ünlendi.
Nermin Zümrüt mücevhere yönlendi.
Geleceği erdemle sözlendi
İlim irfan nezaketle canlandı.

Abaloğlu'dur Ali İsmeti
Çokça vermiş yaradan da kısmeti.
En zengine vakıfların nispeti
Atatürk'ün ışığıyla oklandı.

Kutmanoğlu sohbet ile özünü
Doğru söyle her mecliste sözünü
Temiz eyle cemiyette yüzünü
Zenginoğlu bu mecliste tamamladı.

Öğr. Gör. Şerif Kutludağ

BİZ DE BU ŞEKİLDE OLMASI
GEREKİĞİNE İNANDIĞIMIZ
İÇİN, KATKI SAĞLAMAK İSTEDİK
VE OKUL YAPTIRMAYA KARAR
VERDİK. OKULLARIMIZI YAPTIK,
ZEVK ALDIK, DEVAM ETTİK
VE İNŞALLAH İMKÂNLAR İZİN
VERİRSE, YAPMAYA DA DEVAM
EDECEĞİZ.

SEYFİ BAŞER

"Okullarımız; babamın, dedemin ve annemim isimlerini taşımaktadır."

Özgeçmiş

Beş çocuklu Başer Ailesinin ortanca çocuğu olarak 1957 yılında Denizli Göveçlik'te doğan Seyfi Başer, ilkokula aynı yerde başladı. Sırasıyla, Pamukkale Ortaokulunu ve Denizli Lisesi'ni bitirdi. Pamukkale Üniversitesi Eğitim Fakültesi Matematik Öğretmenliği Bölümünden mezun oldu. Öğretmenlik mesleğini hiç yapmayan ve aile mesleği olan ticaret ve sanayiciliğe atılan Seyfi Başer, evli ve 2 çocuk babasıdır.

Okul yaptırmaya nasıl karar verdiniz, okulların adı nereden geliyor?

Yapımızda insanlara, topluma faydalı olabilmek, paylaşabilme var. Bizim ülkemizin bir yerlere gelebilmesinin ve muasır medeniyet seviyesini yakalayabilmemizin ancak okumuş, akıllı, gençlerle mümkün olabileceğine inanan bir aileyiz. Ulu önder Atatürk'ün dediği gibi; ilim her şeyin üstündedir. O bakımdan gençlerimizin iyi yetişmesi; ilim irfan yuvalarının çoğalmasından, eğitimden geçiyor.

Bizim dönemimizde bir sınıfta 70-80 kişi olurdu. Sırada 3-4 kişi otururduk. Okullar çoğalmalı ki derslikteki öğrenci sayısı azalmalı, gençlerimiz daha iyi eğitim alabilmeli. Okul sayısının yeterli olmadığını, hızlı bir şekilde okul ve derslik sayısının artması gerektiğini gerek milli eğitim müdürlerimiz gerekse valilerimiz görüştüğümüzde beyan ediyorlardı. Biz de bu şekilde olması gerektiğine inandığımız için, katkı sağlamak istedik ve okul yaptırmaya karar verdik. Okullarımızı yaptık, zevk aldık, devam ettik ve inşallah imkânlar izin verirse, yapmaya da devam edeceğiz. Topluma ve gençlerimize sahip çıkmamız, onları yönlendirmemiz gerek. Sahip çıkmayıp sonra da gençlerden

dert yanmak kolay, ileride gençler bizden hesap soracak: Bizim için ne yaptınız? Bizimle ne kadar ilgileniyorsunuz? diye. Tabi bu tür çalışmalar yapan birçok derneklerimiz, vakıflarımız ve iş adamlarımız var. Öncelikle bu konuda yaşantısıyla, duruşuyla, çalışkanlığıyla, başarısıyla, toplumsal hareketleriyle, Abaloğlu ailesi benim gençlik yıllarımdan örnek aldığım, özendiğim, takip ettiğim bir ailedir. Ülkeden kazanılan paraların tekrar ülkeye dönmesi adına iş adamlarının sosyal toplumsal projelerde muhakkak yer alması gerekir. Bu işin azı çoğu olmaz, gönül vermek lazım. Öyle olunca hem toplumsal barış olur, hem de toplum daha iyi yerlere gelir, nesiller daha iyi yetişir. Bunun adına biz de gayret ediyoruz bu topraklarda. Göveçlik etrafındaki köylerin fakir fukarasına, yoksuluna, yetimine, garibine yardım eden Göveçlik Sosyal Yardımlaşma Derneği adında bir derneğimiz var. Gençlerimizi kahvehanelerden, kötü alışkanlıklardan uzaklaştırma adına, spor aktiviteleri yapıyoruz. Kitap okuma yarışmaları düzenliyoruz. Bu yarışmalarda kitaplardan hazırlanan soruları bilenleri ödüllendiriyoruz. Ayda bir kez muhakkak o bölgelere gidiyoruz, toplantı yapıyoruz, ihtiyaçlarını soruyoruz, dertlerini dinliyoruz varsa sıkıntılarını gidermeye çalışıyoruz.

Okullarımız; babamın, dedemin ve annemim isimlerini taşımaktadır. Babam Ekrem Başer, 1970-72 yıllarında Göveçlik'te iplik fabrikasını kurdu. Büyük dedemiz Veli Efendi Hoca, Kuvayı milliyeye hareketini başlatan Ahmet Hulusi Efendi ile müftülük hakkını kazandığı bir zattır. Bu bölgede yüzlerce molla ve hafız yetiştirmiş dine, ilme, irfana, ülkeye savaş yıllarında hizmet etmiş birisidir.

Okullarla ilişkilerimiz sürekli ve sıcaktır. Her 15 günde bir okul müdürlerimiz yanıma gelirler, bilgi alışverişi yaparız. Tabi okulları yapıp da öyle bırakmak gibi bir lüksümüz yok, başarılarını takip ediyoruz. Başarıları için ne yapılması lazım onları yönlendiriyoruz. Zaman zaman ben kendim gidiyorum okullarda toplantı yapıyoruz öğretmenleri ve müdür müavinleri ile. Öğrencileri teşvik etmek için ödüllü yarışmalar düzenliyoruz. Okullarımızdaki başarı da fena değil, iyi gidiyor. İnşallah daha iyi olacaktır.

Bundan sonraki hedefim Allah nasip ederse, hem Göveçlik'e hem etraf köy ve mahallelerine yetecek, eşimin ismini taşıyan bir sağlık tesisi yapmak. Her başarılı erkeğin arkasında destekleyici bir eşi olması gerekiyor. Eşim sağ olsun bu konuda çok yardımcıdır. Farklı yerlere tatile gidip gezelim mi, yoksa ihtiyaç sahiplerine yardım mı edelim diye sorsam, yardım edelim diyen bir eşim var, çok şükür.

Temennileriniz?

Bizim ülkemiz Dünya'nın en güzel ülkesi. Bu ülkeye el birliği ile sahip çıkmamız lazım. En tepedeki yöneticiden en alt kademedeki çalışanına kadar herkes ülkesine sahip çıkmalı, benimsemeli, samimi olmalı. Ülkemizin önü açık, sıkıntılar yok mu, var. Bu sıkıntılarda geçecektir el birliğiyle.

Abaloğlu ailesine teşekkür, saygı ve hürmetlerimizi iletiyorum, ayrıca Abaloğlu Vakfı'na teşekkür ederim.

BAŞER AİLESİ'NİN YAPTIRDIĞI OKULLAR

Ekrem Başer İlkokulu Yapımına Katkı - Denizli

Ayşe Mürüvvet Başer İmam Hatip Ortaokulu - Denizli

Hatipzade Veli Başer Anadolu İmam Hatip Lisesi - Denizli (Yapımına devam edilmektedir.)

ALBÜM

ZORLU AİLESİ VE MEHMET ZORLU VAKFI

Ahmet Nazif Zorlu Anadolu Lisesi / Babadağ

Hacı Mehmet Zorlu Çok Programlı
Anadolu Lisesi / Babadağ

Hakkı Dereköylü Anadolu Güzel Sanatlar Lisesi /
Gerzele

KADİR KAMEROĞLU

Ali Kameroğlu Anaokulu / Çivril

Kadir Kameroğlu İlkokulu / Çivril

Kadir Kameroğlu Mesleki ve Teknik Anadolu Lisesi / Çivril

Kameroğlu Kardeşler Cumhuriyet
İlkokulu / Çivril

Nevişet Kameroğlu Ortaokulu / Çivril

Rasime Kameroğlu İlkokulu / Çivril

Rasime Kameroğlu Merkez Anaokulu
/ Çivril

ORHAN ABALIOĞLU

Abalioğlu Yem Sanayi Ortaokulu / Adalet

Cedide Abalioğlu İmam Hatip Lisesi / Sevindik

Orhan Abalioğlu Teknik ve Endüstri Meslek Lisesi /
Karşıyaka

ATASAY KAMER

Atasay Kamer Anaokulu / Çivril

Atasay Kamer İmam Hatip Ortaokulu / Çivril

Keriman Kamer Anaokulu / Çivril

KAYNAK AİLESİ VE MUSTAFA KAYNAK

Gülay Kaynak Sarıkaya Teknik ve Endüstri Meslek Lisesi / Çamlaraltı

Kemal Sarıkaya İlkokulu / Tavas

Kazım Kaynak Anadolu Lisesi / Akkonak

Mustafa Kaynak Anadolu Lisesi / Servergazi

Nalan Kaynak Anadolu Lisesi / Karahasanlı

Sevil Kaynak Ortaokulu / Sırakapılar

ZAFERİYE - CAFER ABALIOĞLU AİLESİ

Cafer Sadık Abaloğlu Ortaokulu / Anafartalar

Dentaş İlkokulu / Sevindik

Zaferiye Abaloğlu İlkokulu / Yenişehir

Er-bakır Fen Lisesi / Şemikler

ERİKOĞLU AİLESİ VE HÜSEYİN ERİKOĞLU

Ahmet Nuri Erikoğlu İlkokulu / Deliktaş

Hüseyin Erikoğlu Anaokulu / Deliktaş

Saadet Erikoğlu İlkokulu / Kuşpınar

PARALI AİLESİ

Hanife ve Ahmet Paralı Mesleki ve Teknik Anadolu Lisesi / Tavas

Hacı Ahmet Paralı Ortaokulu / Mehmet Akif Ersoy

Ahmet- Hanife Paralı Anaokulu / Dokuz Kavaklar

Hanife ve Ahmet Paralı Atölyeleri / Tavas

HULUSİ KULAKLI

Hacı Semiha Kulaklı Anaokulu / Kervansaray

Hüsametdin Kulaklı İlkokulu/ Zümrüt

Hulusi Kulaklı Ortaokulu / Karşıyaka

Mustafa Kulaklı İlkokulu / Başkarcı

BAŞER AİLESİ

Ekrem Başer İlkokulu /Göveçlik

Ayşe - Müriyyet Başer İmam Hatip Ortaokulu /Göveçlik

İKİ EĞİTİM KURUMU YAPTIRAN HAYIRSEVERLER

- ABDURRAHİM TUNA
- ABDÜLKADİR USLU
- AHMET ÇALIŞKAN
- AHMET NECDET KABAKLIOĞLU
- DENİZLİ OKUL YAPTIRMA VE YAŞATMA DERNEĞİ
- DERYA BALTALI
- GÜNGÖR ASLAN
- HASAN KIBRISLIOĞLU
- HÜSEYİN ALTAŞ
- İSMAİL ÖZCAN
- İSTANBUL MENKUL KIYMETLER BORSASI
- LÜTFÜ EGE
- MEHMET ALİ BAYRAKTAR
- MUSA KAZIM MANASIR
- OKTAY-TURGAY MERSİN
- OSMAN AYDINLI
- RAŞİT ÖZKARDEŞ
- SALİH GÖKÇE
- TURGUT DALAMAN
- YAŞAR KIMIL

BİR EĞİTİM KURUMU YAPTIRAN HAYIRSEVERLER

- ABDURRAHMAN KARAMANLIOĞLU
- ADA TEKSTİL SANAYİ ADINA HASAN TEKİN ADA
- ADİL DEMİREREN
- MUSTAFA MUSOĞLU
- AHMET KAZAK
- AHMET NADİR ÖZLEN
- AHMET NURİ ÖZSOY
- AHMET TERZİOĞLU
- AHMET TUNCAY
- AHMET URKAY
- ALİ BAYSAL
- ALİ DAĞDAŞ
- ARİF YALINKAYA
- ASIM BAŞAR
- ATILIM HOLDİNG A.Ş. ADINA ÇETİN DEMİRCİOĞLU
- AYDEM EDAŞ ADINA CEYHAN SALDANLI VE ALİ YAĞLI
- BASİAD
- BAŞARANLAR MERMER ADINA AHMET SERTER
- BEKİR GÜNGÖR
- BEŞEL HADDECİLİK A.Ş. ADINA ŞENAY ÖZTÜRK

BİR EĞİTİM KURUMU YAPTIRAN HAYIRSEVERLER

- CİHAN BEKTAŞ,
- CENGİZ BEKTAŞ.
- CEYHAN BEKTAŞ
- ÇAĞDAŞ YAŞAMI DESTEKLEME DERNEĞİ
- OYNURDEN KİMYA A.Ş. ADINA M.YALÇIN EGEMEN
- ÇİVRİL EĞİTİM, KÜLTÜR VE DAYANIŞMA VAKFI
- DEBA ADINA ESAT SİVRİ
- DEMİRTAŞ KÖMÜR SAN. TİC. A.Ş. ADINA VEHBİ DEMİR
- DENİZLİ ANADOLU İMAM HATİP LİSESİ YAPTIRMA VE YAŞATMA DERNEĞİ
- DENİZLİ BELEDİYESİ
- DENİZLİ İMAM HATİP ÖĞRENCİLERİ EĞİTİM, KÜLTÜR VE YARDIMLAŞMA DERNEĞİ
- DENİZLİ MİLLİ EĞİTİM MÜDÜRLÜĞÜ EĞİTİM KURUMLARI YAPTIRMA VE YAŞATMA DERNEĞİ
- DENİZLİ OKUL YAPTIRMA VE YAŞATMA DERNEĞİ
- DENİZLİ TİCARET ODASI
- DENİZLİ YARDIMSEVENLER DERNEĞİ
- DERVİŞ ALİ CEYLAN
- DR. BAHA AKŞİT
- DR. NECDET DURMUŞ
- DR. RIDVAN ERDEMİR
- DR. SELAMİ ÖZEL
- DURMUŞ ALİ ÇOBAN
- EROL ONARAN
- ERTUĞRUL EKİZ
- ETHEM ÖZSOY
- FABER MERMERCİLİK ADINA İBRAHİM CİNKAYA
- FAHRİ AKÇAKOCA AKÇA
- FEHMİ ERENŞOY
- FİTNAT-AHMET ENGİN
- GÖKHAN TEKSTİL A.Ş. ADINA AHMET GÖKŞİN
- GÖKSENİN CEYLAN - FARUK CEYLAN
- GÜLİZAR ÜLKER
- GÜNGÖR CERİT
- HACI AHMET GÜDÜCÜ
- HACI ALİ BİLAL
- HACI FATMA TOPALAN
- HACI HASAN ALİ KÖMÜRCÜOĞLU - DUDU TAŞ
- HACI İBRAHİM AYDIN
- HACI İBRAHİM CİN
- HACI MEHMET ARSLAN
- HACI MEHMET SELÇUK HACI ZEYNEP SELÇUK
- HACI NESİME DEMİREREN
- HACI NEVZAT ERTEN
- HACI ÖMER YAVUZ
- HACI ŞAKİR ÖZ
- HACI YILMAZ - EMİNE URHAN
- HALİL ÖZDEN - HALİT ÖZDEN
- HALİL PEKDEMİR ÇİFTLİĞİ GIDA VE İHTİYAÇ MAD.SAN.TİC.LTD.ŞTİ. ADINA HALİL PEKDEMİR
- HALİL UZUN
- HALUK MÜFTÜLER- RUKİYE MÜJGAN KARABAĞLI- FİKRET MÜFTÜLER
- HASAN AKAN
- HASAN ÇÖLLÜ
- HASAN OMCA
- HAYRETTİN TÜRKÖLMEZ
- HİLMİ ÖZCAN
- HİMMET-NİMET ÖZÇELİK
- HÜSEYİN ALİ BAYRAM
- İBRAHİM - FİLİZ ÇELEBİ
- İLHAN PORAN
- İSMAİL BOZBAY
- İSMAİL GÜN
- İSMAİL HAKKI GÖKÇETİN
- İSMAİL USLU
- İSMAİL YARIMCA
- KANALET A.Ş. ADINA YILMAZ TATOĞLU
- KARASAKAL TİCARET AHMET YILDIRIM
- KARDEMİR HADDECİLİK ADINA NEVZAT KARAALP
- KAYALAR TEKSTİL A.Ş. ADINA T. FİKRET KAYA
- KAZIM KARAOĞLANOĞLU
- KIZILCALILAR DERNEĞİ
- LENA İNŞAAT TİCARET TURİZ LTD. ŞTİ. LEVENT OTO
- MAHMUT AKAR
- MEHMET ATMACA
- MEHMET GÜLBAŞ VE NEŞE GÖÇTÜ
- MEHMET KISAOĞLU
- MEHMET MANİSALI
- MEHMET ORAY
- MEHMET TUNÇ
- MEHMET VE KEMAL ARACI
- MEHMET YUMRUKAYA
- MELİHA AKTAN
- MİLLİ EĞİTİM KORUMA DERNEĞİ
- MİLLİ EĞİTİM VAKFI
- MUSA ÇELİKKOL
- MUSTAFA GÜMÜŞ
- MUSTAFA KAÇMAZ
- MUSTAFA ŞİPAR
- MUSTAFA TAŞDELEN
- MÜKERREM TOKAT
- MÜKERREM - MEHMET EKE
- NİHAT ÖZDEMİR
- OSMAN ÇEMEN
- OSMAN MANİSALI
- OSMAN ÖZGÜR
- ÖMER DİDİN
- ÖMER SABAH
- ÖZÇINAR ELEKTİRİK MADENCİLİK SAN. VE TİC. LTD. ŞTİ. ADINA SELAHATTİN -MEHMET- HÜSEYİN ÇINAR
- ÖZER VURAL
- PERA GAYRİMENKUL YATIRIM ORTAKLIĞI
- RIFAT SEVİL
- RIZA AKÇA
- ROTARY KULÜBÜ
- RUKİYE URHAN

BİR EĞİTİM KURUMU YAPTIRAN HAYIRSEVERLER

- RÜŞTÜ AKIN VAKFI VE ALİ HAYDAR AKIN VAKFI
- RWE&TURCAS GÜNEY ELEKTRİK ÜRETİM A.Ş.
- SAADET GÖK
- SAİT KALAYCIOĞLU
- SALİH AMİROĞLU
- SALİH ESEN
- SÜLEYMAN NAFİZ ÖZEN-AHMET ÖZEN
- SÜLLER İMAM HATİP LİSESİ
- YAPTIRMA YAŞATMA VE ÖĞRENCİLERİ HİMAYE DERNEĞİ
- TAVAS LİSESİ AİLE BİRLİĞİ
- TESLİME MADAN
- TİCARET BORSASI TOSUNOĞLU TEKSTİL SANAYİ A.Ş. ADINA İSMAİL TOSUNOĞLU
- TÜRK EĞİTİM VAKFI DENİZLİ TEMSİLCİLİĞİ
- TÜRKİYE VAKIFLAR BANKASI DENİZLİ ŞUBESİ
- VEDAT EVRAN
- VELİ ÇETİNKAYA
- VİLAYETLER HİZMET BİRLİĞİ
- YAŞAR GEMİCİ
- YAŞAR ÖNCAN
- ZEHRA-NİHAT MORALIOĞLU
- ZEKERİYA BAŞKAN
- ZİHİNSEL ENGELLİLERİ KORUMA DERNEĞİ

DENİZLİ İŞADAMLARI MESLEKİ VE TEKNİK ANADOLU LİSESİ'NİN YAPIMINA KATKIDA BULUNANLAR

Ali İhsan BURSALIOĞLU
Bursalioğlu Makine San. ve Tic. Ltd.Şti adına

Atilla ÖZDEMİR
Dok-San Denizli Dokuma San.ve Tic. A.Ş.

Aykut GÖKŞİN
Akürün Tekstil Tarım Hayvancılık San.ve Tic. A.Ş.

Cemal PEKDEMİR
Pekdemir Alışveriş Merkezleri

Cevat ÇARKIT
Çarkıt Kablo San. ve Tic. A. Ş.

Ceyhan SALDANLI
Aydem Elektrik Dağıtım A.Ş.

Demir Aslan KONYALIOĞLU
Askon Demir Çelik A.Ş.

Derya BALTALI
Hürsan Havlu Üretim San. A.Ş.

Efraim DUMAN

Erbakır Elektrolitik Bakır Mamulleri A.Ş.

Habip KIZILTAŞ
Pamukkale Halıcılık

DENİZLİ İŞADAMLARI MESLEKİ VE TEKNİK ANADOLU LİSESİ'NİN YAPIMINA KATKIDA BULUNANLAR

Hulusi KULAKLI

Huriye ABAK

İlhan YAŞAR

Turkuaz Tekstil San.ve Tic. A.Ş.

İrfan DUMAN

Uğurlu Oto Cam A.Ş.

İrfan ÖZCAN - Muhsin ÖZCAN

Ar Döküm Makine ve Merdane San. Tic. A.Ş.

İsmail GÜN

Gün Gıda İhtiyaç Maddeleri San. Tic. Ltd. Şti.

İsmail YILMAZ

Başarı Tekst. San. ve Tic. A.Ş.

Kasım KARAKAŞ

İtimat Tekstil San.ve Tic. Ltd. Şti.

M. Abdülkadir USLU

M. Abdülkadir USLU

Denizli Organize Sanayi Bölge Müdürlüğü adına

M. Ali ABALIOĞLU - İsmet ABALIOĞLU

Abalıoğlu Holding A.Ş.

Mehmet ABAK

Mehmet BAYKENT

Baykent Tekst. San. Tic. Ltd. Şti.

Mehmet NOHUTÇU

Uğurlu Baskı Boya Dokuma Tekstil San. ve Tic. A.Ş.

Musa Kazım MANASIR

Menderes Tekstil San.ve Tic. A.Ş.

Mustafa ÖZPEK

Özpek İnş. Taah. Dayanıklı Tük. Malları Su Ürünleri San.ve Tic. Ltd. Şti.

Necdet ÖZER

Özer İnşaat

Nevzat ÖZEL

Nesa Tekstil San.ve Tic. A.Ş.

Nilgün ÖK

Aslan Tekstil San. ve Tic. A.Ş.

Oktay MERSİN

Ömer ÇENGEL

Gökdelen İskele Kalıp San.ve Tic. Ltd. Şti.

Sait ATICI

Altınbaşak Tekstil San.ve Tic. A.Ş.

Sami TURHAN

ST Grup Endüstriyel Ürünler San.ve Tic. Ltd. Şti.

Selahattin YAPRAK

Hisarlı Dokuma Baskı ve Boya San. Tic. Ltd. Şti.

Selim YAYMANOĞLU

Atlas Boya Tekstil San. Ve Tic. A.Ş.

Sezai TANRIVERDİ

Hisar Tekstil San.ve Tic. Ltd. Şti.

Şükrü YAPRAK

Hisarlı Dokuma Baskı ve Boya San. Tic. Ltd. Şti.

Turgay MERSİN

Turgut DALAMAN

Yılmaz ÖZCAN

Yurda! DUMAN

Campet Cam Petrol Motor San. ve Tic. A.Ş.

HAYIRSEVERLER ORTAOKULU'NUN YAPIMINA KATKIDA BULUNANLAR

Ali CEŞTEPE

Çeştepe Tekstil Sanayi ve Tic. Ltd. Şti.

Derya BALTALI

Deniz Tekstil San. ve Tic.A.Ş.

Efraim DUMAN

CAMPET Cam Petrol Motor San. Ve Tic. A.Ş.

Feridun BASMACI

Ata Tekstil San. ve Tic. A.Ş.

Hasan KASAPÖĞLU

Aslı Tekstil Giyim San. ve Tic. A.Ş.

İsmail Hakkı GERELİÖĞLU

Germak Mühendislik

İsmail İNCEOĞLU

Denizli Bagalit Kalıp San. ve Tic. A.Ş.

İsmail YILMAZ

Başarı Tekstil Ticaret Sanayi A.Ş.

Koruma Klor Alkali San. ve Tic. A.Ş.

Mehmet HARKTI

Mehmet-Erkan KÖSEOĞLU

Çiçek Tekstil San. ve Tic. A.Ş.

Melek-Aslan KONYALIOĞLU

Askon Demir Çelik San. ve Tic. A.Ş.

Muhsin ÖZCAN

Ardöküm Merdane Sanayi A.Ş.

Mustafa ÖZPEK

Özpekler Su Ürünleri San. ve Tic. Ltd. Şti

Nevzat ÖZEL

Nesa Tekstil San. ve Tic. A.Ş.

Osman AYDINLI

Gamateks Sanayi Tic. A.Ş.

Öztürk TAŞTAN

Özata Gıda Soğuk Hava Tesisleri Sosyal Hizmetler San. ve Tic. Ltd. Şti.

Salih DEMİRKAN

Demsan Denizli Mensucat Sanayi ve Tic. A.Ş.

Semra -Savaş TETİK

Safir Kuyumculuk

Süleyman BAKLAN

Şükrü Kemal ARACI

Vefa İbrahim ARACI

Çelenk bağışlarıyla ormanlar kuruyoruz...

Nişan, nikâh, düğün, iş yeri açılışı, sünnet töreni, doğum günü, anneler günü, öğretmenler günü gibi özel gün kutlamaları ile geçmiş olsun ve taziye mesajlarının iletilmesindeki çelenk bağışlarıyla ormanlar kuruyor, Denizli doğasını yeşerten yüzbinlerce fidanı sevgiyle büyütüyoruz.

Daha yeşil ve temiz bir çevreye ulaşmak yolundaki çabalarımızı destekleyen halkımıza ve kamuoyuna teşekkürlerimizi sunarız.

DOÇEV

www.docev.org.tr

ÇELENK SİPARİŞ HATTI

TEL : 0 258 265 11 11

Serdal YERLİ "Atatürk İzliyor"